

COMMISSION DE LA JUSTICE

du

MERCREDI 25 AVRIL 2007

Matin

COMMISSIE VOOR DE JUSTITIE

van

WOENSDAG 25 APRIL 2007

Voormiddag

De vergadering wordt geopend om 10.17 uur en voorgezeten door mevrouw Martine Taelman.
La séance est ouverte à 10.17 heures et présidée par Mme Martine Taelman.

01 Question de Mme Muriel Gerken au ministre de la Défense sur "le suivi de la plainte des réfugiés birmans contre TotalFina" (n° 15136)

01 Vraag van mevrouw Muriel Gerken aan de minister van Landsverdediging over "de follow-up van de klacht van Birmaanse vluchtelingen tegen TotalFina" (nr. 15136)

01.01 **Muriel Gerken** (ECOLO): Madame la présidente, c'est la dernière occasion qui m'est offerte d'interroger le ministre, sauf à poser encore une fois une question d'actualité en séance plénière, mais je crains que cela ne devienne répétitif. C'est la raison pour laquelle j'avais introduit cette question en commission.

Le 27 mars, j'avais interrogé M. Flahaut en séance plénière - puisqu'il doit remplacer la ministre de la Justice dans ce dossier - pour savoir s'il allait utiliser son pouvoir d'injonction aux fins de revenir sur le jugement consécutif à la plainte introduite par des réfugiés birmans contre TotalFina pour complicité de crimes contre l'humanité.

Monsieur le ministre, vous m'aviez répondu que vous deviez encore vous renseigner sur cette affaire. Je vous ai réinterrogé le 12 avril en séance plénière. Vous m'avez alors expliqué que vous alliez rencontrer les représentants du "Front peu commun", qui se soucient de l'application de notre loi de compétence universelle et de la prise en compte de cette plainte. Ensuite, vous alliez décider d'user ou non de votre droit d'injonction.

Après cette rencontre et suite à l'examen du dossier dans toutes ses composantes, allez-vous décider d'exercer votre pouvoir d'injonction positive, afin de demander au procureur général le retrait de l'arrêt de la Cour de cassation? De la sorte, la plainte pourrait être jugée sur le fond.

01.02 **André Flahaut**, ministre: Madame la présidente, Mme Gerken a rappelé la démarche que j'avais suivie pour la première partie de ce dossier. Le "Front peu commun" avait rencontré les représentants de la Cour de cassation. Immédiatement après, j'avais rencontré les représentants du "Front peu commun" et ensuite les représentants de la Cour de cassation et j'avais pris la décision.

La Cour de cassation a ensuite rendu sa décision. J'ai donc, comme je vous l'avais dit, rencontré le "Front peu commun" qui m'a exposé ses arguments, ainsi que le contenu des articles de presse. C'est plus facile lorsqu'on a une explication directe. J'ai ensuite rencontré les représentants de la Cour de cassation. Donc, je respecte un strict parallélisme. Demain, je rencontrerai le procureur fédéral. Après ce contact avec le procureur fédéral, je prendrai une décision, ou non.

Madame Gerken, je connais votre impatience, mais nous sommes toujours dans les délais.

01.03 **Muriel Gerken** (ECOLO): Oui, jusque demain.

Considère-t-on que la décision doit être prise avant que le gouvernement n'entre en affaires courantes?

01.04 **André Flahaut**, ministre: Certains disent oui, d'autres disent non.

01.05 Muriel Gerkens (ECOLO): Et quelle est votre intention?

01.06 André Flahaut, ministre: Dans un sens ou dans l'autre, je préférerais que cela se fasse avant. Je vois le procureur fédéral demain à 16.00 heures.

01.07 Muriel Gerkens (ECOLO): Cela signifie que je ne pourrai pas vous réinterroger car cela se passera après les questions d'actualités en séance plénière.

01.08 André Flahaut, ministre: J'avais prévu de le voir plus tôt mais cela ne s'est pas arrangé. J'ai vu les représentants de la Cour de cassation avant-hier.

01.09 Muriel Gerkens (ECOLO): J'entends bien les rendez-vous pris et les consultations menées. La décision est évidemment éminemment politique et il est vrai qu'elle pourrait avoir comme intérêt de pacifier les relations entre la Cour de cassation et la Cour d'arbitrage qui se querellent en termes d'interprétation des lois.

Depuis 2003, on a porté atteinte à la loi sur la compétence universelle et cela pose des problèmes. On ne peut prendre en compte les plaintes de ces réfugiés et vous n'arrivez pas à donner une réponse dans des délais corrects. C'est la raison pour laquelle j'ai introduit cette question la semaine passée, de manière à ce qu'un échéancier puisse être établi autour de ce dossier. On risque de se retrouver avec une réponse négative de votre part, demain après 16.00 heures, et une incapacité des parlementaires à réagir. Le traitement de ce dossier échappera donc à la discussion parlementaire. Je ne suis pas d'accord et je trouve qu'il aurait été politiquement correct d'être prêt pour la question ce matin!

01.10 André Flahaut, ministre: Madame, je n'ai pas l'habitude d'agir sous la pression!

01.11 Muriel Gerkens (ECOLO): Il ne s'agit pas d'agir sous la pression mais d'agir en tant que ministre dans une relation correcte avec le parlement qui, depuis le 27 mars – date de la décision de la Cour de cassation –, vous interroge et demande un suivi de ce dossier.

Le contrôle du gouvernement fait partie des missions du parlement.

L'incident est clos.

Het incident is gesloten.

Le développement des questions et interpellations est suspendu de 10.24 heures à 10.31 heures.

De behandeling van de vragen en interpellaties wordt geschorst van 10.24 uur tot 10.31 uur.

02 Vraag van de heer Dirk Claes aan de vice-eerste minister en minister van Binnenlandse Zaken over "het optreden van de burgemeester als ambtenaar van de burgerlijke stand" (nr. 14950)

02 Question de M. Dirk Claes au vice-premier ministre et ministre de l'Intérieur sur "les bourgmestres qui assument la fonction d'officier de l'état civil" (n° 14950)

02.01 Dirk Claes (CD&V): Mevrouw de voorzitter, ik dacht deze vraag eerst te stellen aan de minister van Binnenlandse Zaken, maar ze werd doorverwezen. Ik dacht daarnet bij Landsverdediging te zullen eindigen, maar de minister van Justitie zal dan toch hopelijk antwoord kunnen geven op mijn vraag, hoewel het niet mijn bedoeling is deze vraag aan haar te stellen. Het zij zo.

Deze vraag gaat over een onverenigbaarheid voor de ambtenaar van de burgerlijke stand, ambt meestal uitgeoefend door burgemeester, schepen of gemeenteraadslid, indien hij of zij te maken krijgt met akten die verband houden met familieleden van hem. Dat kunnen echtgenoten, ouders of kinderen zijn. Een klassiek geval is de vraag of burgemeesters of ambtenaren van de burgerlijke stand hun kinderen kunnen huwen of niet. Soms staan zij erop om dat te doen, maar kan dat wel?

Hoe strikt wordt die onverenigbaarheid eigenlijk geïnterpreteerd? Betekent het ook dat de burgemeester of schepen het huwelijk van zijn kinderen eigenlijk niet zou mogen voltrekken? Kan de minister verduidelijken welke redenen ten grondslag liggen aan het verbod? Wat zijn de mogelijke gevolgen van het koninklijk besluit van 1823 indien het wordt overtreden? Heeft dat dan ook de nietigheid van de desbetreffende akte tot gevolg?

De vraag komt eigenlijk van een aantal collega's en er bestaat enige discussie over. Een aantal collega's zou toch huwelijken en akten van familieleden hebben voltrokken. Zullen die akten dan nietig worden verklaard of wat zal daar dan mee gebeuren? Op die vraag zou een aantal collega's toch graag antwoord krijgen.

02.02 Minister **Laurette Onkelinx**: Mevrouw de voorzitter, het KB van 8 juni 1823 bepaalt inderdaad dat de ambtenaren van de burgerlijke stand geen enkele akte mogen ontvangen waarbij zij als aangever, partij of getuige optreden noch enige akte die hun echtgenoot, vader, moeder en kinderen aanbelangt. Bij die verschillende gevallen is er een wettig beletsel voor de ambtenaar van de burgerlijke stand om zijn functies uit te oefenen en moet hij zich tijdelijk laten vervangen.

Hieruit volgt dat de ambtenaar van de burgerlijke stand inderdaad niet zelf het huwelijk van zijn kinderen kan voltrekken. Voor het overige moet de tekst strikt worden geïnterpreteerd en hij is dus niet van toepassing wanneer het andere verwanten betreft dan dewelke erin worden vermeld. Hij kan dus wel degelijk optreden ten aanzien van broers en zussen, kleinkinderen of, na echtscheiding, de voormalige echtgenoot.

De exacte redenen die aan de grondslag liggen van de maatregel, zijn niet erg duidelijk. Volgens de inleiding van het KB was het de bedoeling bepaalde onregelmatigheden die vastgesteld werden bij het bijhouden van de registers, te verhelpen. Men heeft waarschijnlijk maximaal willen vermijden dat er rolverwarring zou ontstaan bij het ontvangen van de akten, bijvoorbeeld wanneer de ambtenaar van de burgerlijke stand toestemming voor het huwelijk van zijn kind zou moeten geven of om te vermijden dat hij zelf de geboorte van zijn kind of het overlijden van zijn ouders moet vaststellen, terwijl hij eveneens aangever is.

De doctrine lijkt unaniem te zijn over het feit dat de akte die in strijd met dat beletsel is opgemaakt door een ambtenaar van de burgerlijke stand, niet nietig is. Het zou uiteraard anders liggen indien de ambtenaar van de burgerlijke stand zelf partij bij de akte is, indien hij bijvoorbeeld zijn eigen huwelijk voltrekt.

02.03 **Dirk Claes** (CD&V): Mevrouw de voorzitter, mevrouw de minister, als de akte niet nietig is, wordt er toch doorgegaan. Ik stel vast dat er een zekere praktijk wordt gehanteerd. Burgemeesters en schepenen zeggen dat zij het maar doen aangezien ze toch niet veel risico lopen.

Als er geen controle is op die akte, is het koninklijk besluit van 1823 volgens mij dode letter. Wie het risico wil lopen, zal dat blijven doen ten aanzien van anderen die zich strikt houden aan de wet.

Bestaat de mogelijkheid dat een controle op die akte wordt ingebouwd? Bent u dat van plan?

02.04 Minister **Laurette Onkelinx**: Ik zal dat nagaan bij mijn FOD.

02.05 **Dirk Claes** (CD&V): Dit zou inderdaad beter worden uitgeklaard. Dat is mijn suggestie.

*L'incident est clos.
Het incident is gesloten.*

03 **Question de M. Melchior Wathelet à la vice-première ministre et ministre de la Justice sur "les barèmes d'honoraires d'experts" (n° 15188)**

03 **Vraag van de heer Melchior Wathelet aan de vice-eerste minister en minister van Justitie over "de barema's voor de erelonen van experts" (nr. 15188)**

03.01 **Melchior Wathelet** (cdH): Madame la présidente, madame la ministre, il me revient que les barèmes des experts judiciaires pour l'année 2007 ne seraient pas encore fixés.

Habituellement, les barèmes d'honoraires sont fixés dans le courant du mois de septembre de l'année qui précède l'année pour laquelle ils sont fixés. Autrement dit, les barèmes de 2007 auraient dû être fixés en septembre 2006. Or il semble que ce ne soit pas le cas.

Madame la ministre, confirmez-vous cette information? Si oui, quelles sont les raisons de ce retard? Quand ces barèmes seront-ils établis?

03.02 Laurette Onkelinx, ministre: Monsieur Wathelet, l'arrêté royal portant règlement général des frais de justice en matière répressive a été approuvé, en première lecture, lors du Conseil des ministres du 30 mars dernier. Il sera soumis après avis du Conseil d'État au Conseil des ministres de ce vendredi 27 avril. Le texte sera publié dans la foulée, c'est-à-dire très rapidement.

En attendant l'adoption et la promulgation de l'arrêté royal, une tarification proposée par les autorités judiciaires est d'application. Plusieurs de vos collègues m'ont interrogée à ce sujet; à cette occasion, j'ai pu donner tous les détails précis.

03.03 Melchior Wathelet (cdH): Madame la ministre, je vous remercie pour votre réponse. J'irai donc consulter un certain nombre d'éléments relatifs à cette question. Je reconnais qu'il est quelque peu dommage qu'elle ait été abordée tardivement.

Ces barèmes ne sont pas pharaoniques. De plus, ils sont souvent payés avec un certain retard. La moindre des choses serait d'obtenir ces barèmes à temps et à heure, afin que les personnes concernées puissent apprécier les conditions dans lesquelles elles sont amenées à travailler.

L'incident est clos.

Het incident is gesloten.

04 Question de M. Melchior Wathelet à la vice-première ministre et ministre de la Justice sur "le rôle des experts psychologues et la validité des expertises psychologiques" (n° 15189)

04 Vraag van de heer Melchior Wathelet aan de vice-eerste minister en minister van Justitie over "de rol van de psychologen-deskundigen en de geldigheid van de psychologische expertises" (nr. 15189)

04.01 Melchior Wathelet (cdH): Madame la présidente, madame la ministre, pour les auditions filmées des mineurs sur lesquels pèsent des allégations de maltraitance, la tendance chez les magistrats est de ne plus permettre la présence des experts psychologues en salle d'audition auprès des enfants et de scinder les expertises entre inspecteurs et experts. Ainsi, on viserait à la présence des experts psychologiques non plus en local d'audition filmée en présence du mineur entendu, mais dans le local de régie uniquement, et à plus long terme, à leur absence totale. Ceci implique que les enfants ne seraient plus entendus que face à un seul inspecteur de police. Ces inspecteurs sont spécialisés, bien entendu; toutefois, ils ne sont pas tous spécialisés en psychologie enfantine.

Cela implique également que les analyses de crédibilité du discours des enfants, pourtant essentielles, ne pourraient plus s'établir qu'à partir du visionnage de l'enregistrement vidéo de telles auditions et en l'absence de toute retranscription littérale des auditions par les services de police, alors qu'il s'agit de deux pré-requis à toute analyse de ce type. Certains magistrats décident également de scinder les expertises et, en lieu et place des psychologues eux-mêmes, de la méthodologie à utiliser par ces derniers.

Je pense qu'une telle évolution n'est pas favorable à la qualité des expertises. Les autres mesures requises par le parquet, comme l'enquête de police et les examens médicaux ne peuvent se substituer aux expertises psychologiques qui apportent un éclairage averti et scientifique spécifique. Par ailleurs, une telle évolution ne me paraît pas légitime en l'absence de révision de la directive ministérielle du 16 juillet 2001 relative à l'enregistrement audiovisuel de l'audition des mineurs victimes ou témoins d'infractions. Elle me paraît également remettre en question la nécessaire indépendance du statut légal de l'expert qui doit rester maître de sa méthodologie.

Le fait que les experts psychologues ne soient plus à même d'exercer leur profession dans les meilleures conditions scientifiques - c'est en tout cas leur sentiment -, est d'autant plus grave qu'ils engagent leur responsabilité professionnelle en réalisant ces expertises.

Madame la ministre, êtes-vous au fait du problème que connaissent actuellement les experts psychologues, de la remise en cause de leur présence lors de l'enregistrement vidéo des auditions d'enfants et de l'atteinte à leur indépendance lors de l'exercice de leur mission? Quelle est votre position à ce sujet? Des éclaircissements ne sont-ils pas nécessaires? Est-il dans vos projets d'aménager la circulaire du 16 juillet 2001 du ministre Verwilghen relative à l'enregistrement audiovisuel d'auditions de mineurs témoins ou victimes d'infractions et dans quel sens?

04.02 Laurette Onkelinx, ministre: Madame la présidente, monsieur Wathelet, la circulaire du 16

juillet 2001 relative à l'audition vidéo-filmée précise effectivement les conditions dans lesquelles celle-ci doit se dérouler pour être de qualité.

L'audition vidéo-filmée est toujours réalisée par un policier spécialement formé à cet effet et désigné par le magistrat. Il est le seul à poser des questions à l'enfant et il doit le faire de manière non suggestive.

Le rôle de l'expert est très différent. Il doit absolument rester neutre et éviter toute interférence dans l'audition afin précisément de pouvoir réaliser son expertise de manière impartiale, notamment par rapport à l'analyse de crédibilité des propos de l'enfant. En effet, comment rester neutre par rapport à la crédibilité de l'audition et, plus précisément, à l'aspect non suggestif que cette audition doit avoir quand l'expert pose des questions lui-même.

Le sujet de la présence de l'expert dans le local d'audition ou dans le local de la régie a effectivement suscité des débats au moment de la rédaction de cette circulaire. Une large majorité des acteurs concernés s'est toutefois prononcée en faveur de la présence de l'expert dans le local de la régie estimant qu'il s'agissait de la meilleure manière de garantir la neutralité de l'expertise. C'est d'ailleurs ce que prévoit la circulaire en question en précisant qu'il est préférable que l'expert se trouve dans le local plutôt que dans la pièce d'audition elle-même.

La circulaire précise également que, si le magistrat décide que l'expert peut assister à l'audition dans le local, il ne peut en aucun cas ni intervenir, ni remplacer le policier, ni poser des questions sur le fond du dossier.

Cette position définie dans la circulaire est une position nuancée qui vise à permettre à la fois une audition de qualité non suggestive par le policier formé et une expertise indépendante et neutre dans une matière extrêmement délicate. Nous avons connu quelques procès fameux, comme celui d'Outreau en France, qui doivent nous inciter à la prudence en la matière. Dès lors, cette position me paraît devoir être maintenue.

Par ailleurs, je n'ai pas connaissance de problèmes particuliers qui justifieraient une révision des principes affirmés par la circulaire de 2001. En tout cas, je n'ai pas été interpellée à ce sujet.

04.03 Melchior Wathelet (cdH): Madame la ministre, j'aimerais que vous me compreniez. Je ne pense pas qu'il faille nécessairement revoir la circulaire. J'avais reçu des témoignages selon lesquels celle-ci n'était pas toujours appliquée. Les experts ne pouvaient donc pas assister à l'audition et devaient avoir recours à des procédés de vidéo, etc. Qu'ils soient à même de poser une question ou non, je ne suis pas apte à déterminer si cela entrave la neutralité ou pas. Je ne suis pas outillé pour répondre à cette question. Mais, il existe dans leur chef une demande véritable d'être présents, afin de pouvoir appréhender l'ensemble des éléments de l'audition. C'est en ce sens que vous venez de me répondre. Vos propos pourraient être de nature à les rassurer et à réaffirmer que leur présence est importante lors de ces auditions. Je tenais à rappeler cet élément.

*Het incident is gesloten.
L'incident est clos.*

05 Vraag van de heer Tony Van Parys aan de vice-eerste minister en minister van Justitie over "het rapport van Europol (OCTA 2007) over de drugtrafiek in België" (nr. 15059)

05 Question de M. Tony Van Parys à la vice-première ministre et ministre de la Justice sur "le rapport d'Europol (OCTA 2007) relatif au trafic de drogue en Belgique" (n° 15059)

05.01 Tony Van Parys (CD&V): Mijnheer de voorzitter, mevrouw de minister, in de Belgische bijdrage aan het rapport van Europol over de georganiseerde criminaliteit 2007 wordt een aantal opvallende vaststellingen gedaan inzake de drugtrafiek in ons land. In het rapport is zo onder meer sprake van een aanzienlijke stijging van de vraag en het aanbod van cocaïne. Het rapport vermeldt dat de consumptie van cocaïne in vijf jaar tijd verdubbeld is. Ingevolge het Nederlandse vervolgingsbeleid heeft de productie van synthetische drugs zich bovendien naar België verplaatst. Van 1999 tot 2005 werden 47 productiesites van synthetische drugs in België ontdekt. Het milieu heeft zich daarop georganiseerd en heeft nu ook beslist om het proces van productie en distributie op te splitsen om de opsporing en vervolging te bemoeilijken.

Een andere vaststelling in het rapport is dat de havens van Antwerpen en Zeebrugge de voornaamste leveringsplaatsen zijn van cocaïne, waarbij de rol van de haven van Antwerpen blijkbaar wijzigt van

transitcentrum naar distributiecentrum. De distributie van cocaïne gebeurt door Marokkaanse criminele organisaties naar Henegouwen, Bergen, Luik, Gent, Kortrijk en langs de Franse grens.

De laatste twee, toch wel opvallende, vaststellingen is dat de criminele organisaties vaak werken via legale bedrijfskanalen en dat steeds meer gevallen van geweld en intimidatie op de speurders, de getuigen en de informanten worden vastgesteld.

Mevrouw de minister, kunt u de vaststellingen die terug te vinden zijn in de Belgische bijdrage aan het rapport van Europol met betrekking tot de drugstrafiek in ons land bevestigen?

05.02 Minister **Laurette Onkelinx**: Mevrouw de voorzitter, de vaststellingen in de Belgische bijdrage aan de Organised Crime Threat Assessment 2007 worden door Europol in vertrouwelijkheid verwerkt. Ik kan en mag dan ook niet nader ingaan op de vaststellingen over de drugstrafiek in ons land, vooraleer dit rapport officieel publiek wordt gemaakt.

Wat de synthetische drugs betreft, is het natuurlijk zo dat dit reeds als een absolute prioriteit werd opgenomen in het huidige nationale veiligheidsplan. Een strategische analyse over het fenomeen cannabisplantages werd ondertussen door de federale politie opgesteld onder de titel "Analyse cannabisplantages in België". Het betreft een voornamelijk kwantitatieve analyse waarin ook melding wordt gemaakt van het op stapel staan van een kwalitatieve analyse. Op basis van de strategische analyse werd ook een actieplan uitgewerkt.

Ik kan verder ook verwijzen naar een aantal publieke documenten en rapporten van Europol, in het bijzonder naar het jaarrapport 2005 inzake de georganiseerde criminaliteit in België.

Daarin werd onder meer gewezen op de betrokkenheid van Turkse criminele organisaties in de Belgische heroïenmarkt en van Marokkaanse criminele organisaties bij de distributie van cocaïne. Ook de rol van de zeehavens in de drugstrafiek en de betrokkenheid van Zuid-Amerikaanse criminele organisaties werden reeds meerdere malen, onder andere in ditzelfde jaarrapport, onderstreept.

Op dit ogenblik is de federale politie bezig met het opstellen van het nationaal politieel veiligheidsbeeld, dat de basis zal vormen van het op te stellen nationaal veiligheidsplan 2008-2011. Het spreekt voor zich dat men hierbij ook rekening zal houden met de bevindingen in het OCTA-rapport 2007.

Wat de door u geciteerde criminele fenomenen betreft, kan ik u meedelen dat de politie en gerechtelijke autoriteiten hun strategieën reeds hebben aangepast om deze fenomenen aan te pakken. Ik verwijs bijvoorbeeld naar het plan "Market Deal", betreffende de zogenaamde drugspannen, waarmee men het laatste jaar reeds belangrijke resultaten heeft geboekt.

05.03 **Tony Van Parys** (CD&V): Mevrouw de voorzitter, mevrouw de minister, u verwijst naar de vertrouwelijkheid van een rapport. In de Kamer zouden wij moeten kunnen debatteren over de informatie die de Belgische autoriteiten bezorgen aan Europol inzake de drugstrafiek. Ik meen dat dit op een heel transparante wijze moet kunnen gebeuren. Ik zie werkelijk niet in wat er vertrouwelijk zou zijn aan de gegevens die in dit rapport terug te vinden zijn. Ik pleit voor een open debat over deze materie, omdat de vaststellingen inderdaad zorgwekkend zijn. Op die manier moeten wij passend kunnen reageren en de middelen ter beschikking stellen om deze zorgwekkende vaststellingen aan te pakken.

De vaststelling dat de productie van synthetische drugs naar ons land is verschoven, dat de consumptie van cocaïne is verdubbeld en de toegenomen rol van de havens van Zeebrugge en Antwerpen moeten absoluut prioritair zijn in een beleid dat reactief is, maar zo mogelijk anticipeert op de nieuwe evoluties. Ik hoop dat wij in de toekomst op een meer transparante manier over deze materie kunnen praten, in plaats van een discussie te voeren over het al dan niet vertrouwelijk zijn van bepaalde documenten. Ik stel alleen maar vast dat u de vaststellingen hoe dan ook niet tegensprekt, wel integendeel.

*Het incident is gesloten.
L'incident est clos.*

06 **Vraag van de heer Bart Laeremans aan de vice-eerste minister en minister van Justitie over "de nieuwe cellen in het gerenoveerde gebouw Portalis" (nr. 15128)**

06 **Question de M. Bart Laeremans à la vice-première ministre et ministre de la Justice sur "les**

nouvelles cellules dans le bâtiment rénové Portalis" (n° 15128)

06.01 Bart Laeremans (Vlaams Belang): Mevrouw de voorzitter, mevrouw de minister, volgens persberichten eist de Brusselse politie dat er dringend aanpassingen zouden gebeuren aan de ondergrondse cellen in het gerenoveerde Portalisgebouw. De korpschef van de Brusselse politie, de heer Vanreusel, heeft op de RTBf verklaard dat hij weigert die nieuwe cellen in gebruik te nemen zolang er geen aanpassingen gebeuren.

De politie heeft namelijk vastgesteld dat er in die cellen geen toiletten voorzien zijn, dat de deuren in de verkeerde richting draaien en dat er nauwelijks camerabewaking is, zodat er toch wel zware en ernstige problemen rijzen inzake de veiligheid.

De FOD Justitie zou, volgens de pers, de kritiek van de politie wegwuiven en de schuld merkwaardig genoeg bij de politie zelf leggen omdat zij op voorhand inzage had gekregen in de plannen. Mevrouw de minister, nochtans zijn de plannen uiteindelijk door uw diensten goedgekeurd en uitgevoerd. Het is dan nogal gemakkelijk om de verantwoordelijkheid op de politiediensten af te schuiven.

Mevrouw de minister, ik had graag geweten hoe u reageert op die berichten en op de reactie van de Brusselse politie.

Kloppen de feiten? Klopt het dat die cellen niet geschikt zijn, dat bijvoorbeeld de plafonds te laag zijn, dat er deuren in de verkeerde richting draaien, en zo meer?

Wat zult u doen om de nodige aanpassingen te laten verrichten?

Zijn die cellen intussen al operationeel of tegen wanneer zouden ze operationeel moeten zijn? Wat is de bedoeling?

06.02 Minister Laurette Onkelinx: Mevrouw de voorzitter, de Brusselse politie heeft mij inderdaad recent op de hoogte gebracht van een aantal bezwaren aangaande de inrichting van het cellencomplex in de ondergrondse verdiepingen van het zopas gerenoveerde Portalisgebouw aan het Poelaertplein te Brussel.

Verschillende van die punten maakten echter deel uit van de opmerkingen, eerder door de Regie der Gebouwen en de FOD Justitie geformuleerd bij de aanvaarding van het gebouw. Dat werd ondertussen door de eigenaar verholpen.

Zeker bij dergelijke omvangrijke projecten is het onvermijdelijk dat binnen de opgelegde planning van de werken tijdig de nodige beslissingen genomen moeten worden. Daarom diende reeds in 2005 de inrichting van het cellencomplex in de ondergrondse verdiepingen tot in de details vastgelegd te worden. Die afspraken werden gemaakt in overleg tussen de toenmalige veiligheidsverantwoordelijken van de FOD Justitie en van de Brusselse politie, waarna ze door de ontwerpers op plan verwerkt werden en consequent uitgevoerd werden.

De Ministerraad van verleden vrijdag, 20 april, heeft nu zijn goedkeuring gehecht aan een ontwerp van koninklijk besluit betreffende de minimumnormen, de inplanting en de aanwending van door de politiediensten gebruikte opsluitingsplaatsen. Daardoor zal er voortaan een instrument voorhanden zijn om een uniforme toepassing van die veiligheidsvoorzieningen op diverse plaatsen op te leggen.

Het ontwerp van koninklijk besluit voorziet in overgangsbepalingen voor aanpassingen aan de normen van de opsluitingplaatsen waarvan de aanbesteding dateert van voor de inwerkingtreding van dit besluit.

Specifiek voor het Portalisgebouw zijn er in het cellencomplex wel degelijk sanitaire voorzieningen aanwezig, zowel individueel, in een aantal cellen, zes in totaal, als centraal voor gebruik ten behoeve van de bewoners van de overige cellen. Ook een conform aangepast toilet voor mindervaliden en een doucheruimte zijn voorzien.

De sanitaire leidingen voor eventuele aansluiting van wc's in de overige cellen zijn reeds aangelegd onder de vloerplaat van het cellencomplex, zodat deze sanitaire voorzieningen hierop kunnen aangesloten worden indien hiervoor de noodzaak blijkt.

Le sens de l'ouverture des portes des cellules vers l'intérieur a été décidé conformément aux accords conclus entre les responsables de sécurité du SPF Justice et de la police bruxelloise à l'époque. Toutefois, on examinera tout de même comment on peut inverser le sens. Il faudra dans ce cas démolir les lourds encadrements des portes en acier et des portes de sécurité.

En ce qui concerne la surveillance par caméra, les équipements nécessaires ont aussi été installés dans le complexe conformément aux accords. La présence des caméras doit néanmoins garantir un minimum d'intimité aux personnes détenues.

Pour les dernières adaptations, une réunion aura lieu avec les parties directement concernées et notamment avec les représentants des zones de police.

Je suis disposée à étudier toutes les solutions envisageables. Cependant, je répète que le sens de l'ouverture des portes des cellules avait été décidé en accord avec toutes les parties. On peut changer d'avis, cela ne pose pas de problème. On examinera comment y répondre, mais un accord général existait.

06.03 Bart Laeremans (Vlaams Belang): Mevrouw de voorzitter, ik dank de minister voor haar antwoord. Het was een zeer uitvoerig antwoord, wat nuttig is. Ik constateer dat de uithaal of de reactie van de Brusselse politieverantwoordelijke, de heer Van Reusel, toch nuttig is geweest omdat er nu blijkbaar geluisterd wordt en er enkele aanpassingen gebeuren.

U zegt dat als zou blijken dat er nood is aan sanitair in die cellen, u dat kunnen aanleggen. Mevrouw de minister, ik wil u vragen om snel het nodige te doen want het is evident dat die installaties er snel moeten komen. In cellen waar geen sanitair aanwezig is, moet er immers veel tijd van de politie verspilld worden met het overbrengen van gevangenen naar andere wc's. Ik heb begrepen dat er veertig cellen zijn en dat er maar zes op het sanitair zijn aangesloten. Dat is absoluut onvoldoende. Ik zou erop willen aandringen dat men dit snel doet.

Ten slotte stel ik vast dat u die minimumnormen vrij laattijdig naar voren schuift. Ze zijn blijkbaar pas afgelopen vrijdag goedgekeurd. Er wordt een heel gebouw met cellen gezet zonder dat daar minimumnormen voor bestaan. Ik begrijp dat niet goed. Blijkbaar is men nu toch begonnen met die minimumnormen. Beter laat dan nooit maar het is hoe dan ook erg laattijdig.

We zullen dit dossier opvolgen. In elk geval hoop ik dat de aanpassingen zo snel mogelijk gebeuren zodat die cellen snel in gebruik kunnen worden genomen.

Het incident is gesloten.

L'incident est clos.

07 Vraag van de heer Roel Deseyn aan de vice-eerste minister en minister van Justitie over "belspelletjes" (nr. 15137)

07 Question de M. Roel Deseyn à la vice-première ministre et ministre de la Justice sur "les jeux téléphoniques" (n° 15137)

07.01 Roel Deseyn (CD&V): Mevrouw de voorzitter, mevrouw de minister, wij hebben hierover vroeger al van gedachten kunnen wisselen tijdens het vragenuurtje, in een zeer kort tijdsbestek. U hebt toen aangegeven dat u graag bereid was op de problematiek terug te komen. Het is goed dat nu te doen omdat intussen de Kansspelcommissie de dossiers heeft kunnen onderzoeken omtrent de productiehuisen en de zenders, inzake het uitzenden van belspelletjes op tv – u kent ze – waarbij de mensen een soms eenvoudig woord moeten raden maar waarbij niets is wat het lijkt.

Het was wel degelijk nodig dat ter zake een en ander bewoog en dat het dossier in de media werd gebracht, want nu zeggen de mensen van de productiehuisen toch zelf dat zij een en ander hebben gedaan om zich te conformeren en om de zaak wat transparanter te maken.

Wij zijn er zeker nog niet. Vandaar dat ik graag tijdens deze laatste commissievergadering een balans wil opmaken en dat ik enkele kritische vragen wil stellen over de uitwerking van het koninklijk besluit. Die mensen zeggen immers zelf – ik heb natuurlijk contact opgenomen met enkele actoren in het hele belspelletjesgebeuren – dat sommige zaken heel problematisch zijn wat de uitvoering betreft.

Er werd een aantal machtigingen verleend. Werden er ook aanvragen geweigerd? Indien daarvoor een zekere terughoudendheid was, zijn er dan spelmethodieken waarvoor beslist is dat zij niet langer uitgezonden mogen worden in deze of gene format?

Ik vind dat alles nogal dubbelzinnig is gebeurd de jongste weken. Men zegt dat er niet echt een licentie is verleend. Men geeft nu een vergunning, met het argument dat die gemakkelijk zou kunnen worden ingetrokken. Ik begrijp niet goed, mevrouw de minister, waarom dan niet van een licentie gesproken kon worden. Ik meen dat dit te maken heeft met het feit dat de producenten zich niet konden conformeren omdat het koninklijk besluit op bepaalde punten onuitvoerbaar was in de praktijk en dat men daarom met een hybride vorm is gekomen, een beetje als compromis.

Welke status hebben die vergunningen? Zijn die tijdelijk? Worden die aan een evaluatie onderworpen? Wanneer kan een echte licentie zoals beschreven in het koninklijk besluit inzake belpelletjes, bekomen worden?

Wanneer klachten toekomen en geregistreerd worden door de productiehuisen of de zenders, moeten die worden doorgegeven aan de Kansspelcommissie. Dat betekent voor betrokkenen natuurlijk een beetje hun eigen val: hun imago kan worden aangetast. Zij organiseren mogelijks hun eigen val doordat zij zelf moeten registreren voor de Kansspelcommissie wat er aan klachten is binnengekomen, of wat er met andere woorden bij hen fout loopt. Mijn vraag is hoeveel klachten de Kansspelcommissie reeds heeft ontvangen ingevolge artikel 6, 2^e van het koninklijk besluit inzake belpelletjes?

Ik kom nog even tot het in de praktijk meest problematische stuk uit het koninklijk besluit, te weten artikel 9. Daarin wordt gezegd dat er een akkoord gesloten moet worden tussen de zender, het productiehuis, het telecombedrijf en de dienstverlener. Er moet een soort protocol zijn om volumebellers te waarschuwen. Dat blijkt bijzonder problematisch te zijn in de praktijk. Ik heb niet de indruk dat een van de zenders die nu over een vergunning beschikken, kan of durft te zeggen dat hij zo'n protocol heeft gesloten om bij overschrijding van het maximale bedrag probleembellers in te lichten. Als dat niet mogelijk is in de praktijk, hoe kunnen zij dan verder blijven uitzenden? De enige sanctie waarin voorzien is voor producenten die zich niet conformeren aan het volledige koninklijk besluit is de weigering tot uitzending, een schorsing van het belpelgebeuren.

Hoe gaat men daarmee om? Werden reeds akkoorden gesloten in de betekenis van artikel 9? Ik vrees dat dat niet het geval is.

Een heel problematisch begrip is ook de definitie van "probleemspeler". Het wordt niet gedefinieerd in het koninklijk besluit in tegenstelling tot het begrip "volumebeller". Er wordt gezegd dat er een lijst van probleemspelers worden bezorgd. Het lijkt mij heel moeilijk uit te maken wie of wat daaronder wordt verstaan.

Ik heb u een lijst met meer gedetailleerde vragen bezorgd. Ik wil niet alles in extenso toelichten. De tijd daarvoor is hier immers te beperkt. Komen er aanpassingen in het koninklijk besluit om hetgeen in de praktijk onmogelijk is gebleken, correct te implementeren? Wordt het koninklijk besluit aangepast zodat men toch nog over een rechtsgeldige licentie kan beschikken? Zullen de volumebellers tijdig worden gewaarschuwd? Kan dat worden gegarandeerd?

Ten slotte, wat met de problematiek van de minderjarigen? Wat is de timing voor de studie over gokverslaving, specifiek in verband met belpelletjes, die door de Kansspelcommissie werd verwacht?

Ik dank u bij voorbaat voor uw toelichting van de techniciteiten van het koninklijk besluit.

07.02 Minister **Laurette Onkelinx**: Mijnheer Deseyn, begin januari 2007 werden bij de Kansspelcommissie vijf dossiers betreffende de inbelspelen ingediend.

In de vergadering van 18 april 2007 gaf de Kansspelcommissie aan vier van deze dossiers, namelijk aan RTL-TVI, AB3/AB4, VTM-Kanaal Twee en VT4/VIJFtv een goedkeuring. Voor het vijfde dossier is het onderzoek nog lopende, zodat u zult begrijpen dat ik hierop niet nader kan ingaan. Er werd tot nu toe evenwel geen enkele aanvraag geweigerd.

De inbelspelen worden uitgezonden sinds 2004. In die periode ontving de Kansspelcommissie hierover

meerdere klachten. Aangezien duidelijk was dat de spelen illegale kansspelen vormden, stelde de Kansspelcommissie telkens een proces-verbaal voor het bevoegde parket op. Eind 2004 werden de belspelletjes uitgesloten van het toepassingsgebied van de Kansspelwet, mits naleving van de voorwaarden bepaald door de Koning.

De voorwaarden werden vastgelegd in het koninklijk besluit van 10 oktober 2006, dat op 1 januari 2007 in werking is getreden. Pas na het nemen van een beslissing over een ingediend dossier heeft de Kansspelcommissie de bevoegdheid om op basis van het koninklijk besluit in te grijpen.

De belspelletjes die vandaag worden uitgezonden, zijn in regel met het koninklijk besluit. Enkel de te winnen prijzen en de wijze waarop die kunnen worden gewonnen, zijn niet bij alle spelaanbieders even duidelijk aangegeven. De aandacht van de betrokken spelaanbieders werd hierop reeds gevestigd. Slechts een spelaanbieder pleegde gedurende de voorgaande weken nog een aantal inbreuken op artikel 10.2, zijnde de maximale winst van 5.000 euro.

Deze spelaanbieder werd duidelijk gemaakt dat dit niet langer kan en zal in de nabije toekomst van nabij worden gevolgd.

Ten vierde, tijdens het onderzoek van de verschillende aanvragen werd een aantal controles uitgevoerd, onder meer bij de facilitatoren en bij een organisator. Daarnaast werden de uitzendingen zelf opgevolgd. Het onderzoek bij de facilitatoren bracht enkele onnauwkeurigheden aan het licht aangaande de gebruikte selectiemethode van tiende beller. Op dit moment is dit evenwel allemaal opgelost.

Ten vijfde, tot op heden werden alleen goedkeuringen verleend aan de belspelletjes. Bij alle werd aan deze goedkeuring een evaluatietermijn van één maand gekoppeld waarbinnen de pijnpunten die per dossier gedetailleerd werden vastgelegd dienen opgelost te worden.

Ten zesde, de Kansspelcommissie ontving reeds 200 klachten, die werden overgemaakt vanwege de spelaanbieders en organisatoren. Het merendeel van deze klachten betreft vragen omtrent de termijn van uitbetaling van de prijzen.

Ten zevende, er werden tot op heden geen akkoorden afgesloten.

Ten achtste, er is sprake van een probleemspeler indien door het spel sociale contacten verwateren, indien men geen besef van tijd meer heeft tijdens het spel, indien men schulden opbouwt om te kunnen spelen, indien men liegt omtrent het spelgedrag, indien men overtuigd is de verloren inzetten terug te winnen enzovoort.

De Kansspelcommissie speelde nog geen lijst van probleemspelers door aan de operatoren. Op korte termijn zal zij evenwel het initiatief nemen dergelijke lijst op te stellen.

Ten negende, de commissie gaat in de komende maanden de nodige stappen zetten teneinde na te gaan of iedereen zijn verantwoordelijkheid neemt voor dit monitoren. Een aantal operatoren maakte hun werkzaamheden reeds bekend. Het monitoren wordt uitgevoerd op de prefix 0905 daar er tot op heden geen prefix "spelinhoud" kon worden toegekend. Dit monitoren betreft op dit moment dus een ruimer publiek dan het publiek dat meespeelt met de inbelspelen.

Ten tiende, hoewel artikel 9.4 pas in werking treedt nadat een goedkeuring werd verleend, vroeg de commissie reeds meermaals aan de operatoren, organisatoren, spelaanbieders en facilitatoren om inlichtingen. Deze vraag tot informatie werd telkens ingewilligd.

Ten elfde, van de dertien punten, de commissie nam reeds haar verantwoordelijkheid om een einde te stellen aan de praktijk van het verdwijnen van een antwoordersveloppe of een spelbord. Het verdient de aanbeveling de nodige tijd te nemen het huidige KB in de praktijk te evalueren. Om dit te bewerkstelligen heeft de Kansspelcommissie beslist tweemaal per jaar een evaluatie te houden.

Artikel 1124 van het Burgerlijk Wetboek bepaalt dat minderjarige personen geen contracten kunnen sluiten. Er kan dus ook geen facturatie plaatsvinden ten aanzien van minderjarigen. Minderjarigen kunnen enkel prepaid kaarten kopen waaraan vooraf een bepaald bedrag is gekoppeld.

Het is wel mogelijk dat minderjarigen oproepen verrichten die worden gefactureerd aan de ouders. De operator die de facturatie verzorgt, kan onmogelijk nagaan wie in de praktijk een bepaalde oproep heeft verricht. Ouders kunnen hierin wel hun verantwoordelijkheid opnemen door dergelijke oproepen te laten blokkeren via hun operator. Een regelgevend initiatief waarbij de oproepen gedaan door minderjarigen niet moeten worden betaald, is niet aan de orde. Een dergelijk initiatief zou teveel misbruik met zich meebrengen daar niet effectief kan worden gecontroleerd wie een bepaalde oproep heeft verricht. Bovendien worden minderjarigen ontmoedigd doordat een kopie van de identiteitskaart van de winnaar moet worden opgestuurd om de prijs te bekomen.

Ten slotte, er is nog maar weinig wetenschappelijk onderzoek verricht naar het verslavend aspect van deze besselletjes. Het fenomeen is immers vrij recent. Evenwel blijkt uit de beschikbare gegevens dat verslaving ter zake slechts in zeer geringe mate voorkomt. Tot op heden bestelde de Kansspelcommissie geen studie over het verslavend effect van besselletjes.

07.03 Roel Deseyn (CD&V): Mevrouw de minister, ik wil u danken voor uw uitgebreid antwoord.

U antwoordt heel snel tussendoor op vraag 7 over de protocollen dat er geen akkoorden zijn. Daarmee wordt zwart op wit nogmaals aangetoond dat het koninklijk besluit dat de mensen bij problematisch gedrag wil waarschuwen, in essentie onuitvoerbaar is. Er zijn nu eenmaal geen protocolakkoorden. Zij zijn technisch ook niet mogelijk, tenzij na gigantische investeringen voor de telecomoperatoren, die maar een van de actoren bij de organisatie van dergelijke besselletjes zijn.

Er is natuurlijk geen lijst van problematische spelers. Die kon niet worden bezorgd, omdat er geen definitie was. De Kansspelcommissie stelt dat de operatoren de lijst moeten doorspelen. De organisatoren vinden dan weer dat de lijst van de Kansspelcommissie moet uitgaan. Ook dat toont de onvoldragenheid van het koninklijk besluit, zeker op dat punt, aan.

Ik wil er zeker nog aan toevoegen dat een groot probleem nog niet werd aangehaald. Wanneer een zelfde spelopgave over de programmagrenzen heen wordt getild, is het spel absoluut niet transparant. De spelers moeten uren wachten of in de programmagids kijken om te weten wanneer het spelletje eventueel wordt hernomen, om op die manier de oplossing te kennen. Dat is allerminst de bedoeling van de geest van het koninklijk besluit.

U liet zich niet uit over het statuut en over wat het precies betekent om te beschikken over de bewuste licentie of machtiging. Uit uw uitleg heb ik wel onthouden dat er na een maand een evaluatie is en dat er bovendien tweemaal per jaar een evaluatie zal zijn. Ik neem dus aan dat wij voorlopig met tijdelijke vergunningen en een soort gedoogbeleid werken.

Wij hoeven inderdaad niet met een kanon op een mug schieten. Het fenomeen bestond al langer dan de wetgeving. Ik wil de besselletjes absoluut niet verbieden. Zij moeten echter goed worden begeleid en gereguleerd.

Belangrijk is ook – uw uitleg toonde zelf de noodzaak daartoe aan – dat het koninklijk besluit op een aantal punten wordt aangepast en dat goed wordt gescreend wat dagelijks op het scherm wordt vertoond.

L'incident est clos.

Het incident is gesloten.

08 Questions jointes de

- M. Éric Libert à la vice-première ministre et ministre de la Justice sur "l'appel au boycott des élections législatives du 10 juin 2007 de 25 bourgmestres néerlandophones des communes de Hal-Vilvorde et les suites y réservées" (n° 15145)

- M. Éric Libert à la vice-première ministre et ministre de la Justice sur "l'appel au boycott des élections législatives du 10 juin prochain dans les communes de Hal-Vilvorde" (n° 15161)

- M. Bart Laeremans à la vice-première ministre et ministre de la Justice sur "le recours abusif à la justice bruxelloise à des fins partisans" (n° 15178)

08 Samengevoegde vragen van

- de heer Éric Libert aan de vice-eerste minister en minister van Justitie over "de oproep van 25 Nederlandstalige burgemeesters van gemeenten uit het arrondissement Halle-Vilvoorde om de parlementsverkiezingen van 10 juni 2007 te boycotten en het gevolg dat hieraan wordt

gegeven" (nr. 15145)

- de heer **Éric Libert** aan de vice-eerste minister en minister van Justitie over "de oproep om de parlementsverkiezingen van 10 juni aanstaande te boycotten in de gemeenten van Halle-Vilvorde" (nr. 15161)

- de heer **Bart Laeremans** aan de vice-eerste minister en minister van Justitie over "het misbruiken van het Brussels gerecht voor partijpolitieke doeleinden" (nr. 15178)

La **présidente**: Je suppose que vous allez traiter simultanément les questions que vous avez introduites ensemble?

08.01 **Éric Libert** (MR): Madame la présidente, je suivrai l'ordre de l'agenda. Je me permettrai, cependant, d'ajouter une remarque préalable. Je ne comprends pas la raison pour laquelle on a joint à mes deux questions celle de M. Laeremans, dont l'objet me semble absolument étranger à celui de mes deux questions. Mais bref, je n'en ferai pas un incident.

Madame la ministre, je reviens sur des événements particulièrement importants, puisqu'ils constituent une amorce révolutionnaire visant à la paralysie de l'État et pour lesquels je vous avais déjà interrogée précédemment ainsi d'ailleurs que M. le ministre de l'Intérieur au cours de la précédente législature.

La nouvelle fronde des bourgmestres néerlandophones des communes de Hal-Vilvorde, menaçant de ne pas organiser les élections législatives du 10 juin 2007 en cas de non-scission de l'arrondissement de Bruxelles-Hal-Vilvorde, est identique à celle qui s'était déjà produite lors de la campagne des élections législatives du 18 mai 2003 et des élections régionales du 13 juin 2004.

Souvenez-vous, à l'époque, j'avais déjà déposé une plainte contre ces comportements inciviques, qui sont visés par le Code pénal et qui constituent les infractions de coalition de fonctionnaires, telles que reprises aux articles 151, 233 et 234!

Rappelons que l'article 151 vise tout acte arbitraire et intentatoire aux libertés et aux droits garantis par la Constitution, en l'occurrence le droit de vote, que l'article 233 réprime les dépositaires de l'autorité publique qui prennent, de manière concertée, des mesures contraires aux lois ou aux arrêtés royaux, en l'espèce la loi électorale!

Précisons que l'article 234 du Code pénal prévoit que, lorsqu'il a été concerté des mesures contre l'exécution d'une loi ou d'un arrêté royal, il peut être prononcé une peine d'emprisonnement de six mois à cinq ans et, le cas échéant, l'interdiction du droit d'éligibilité.

En l'espèce, nous savons que les 24 bourgmestres de l'arrondissement de Bruxelles-Hal-Vilvorde se sont rencontrés, ont déjà convenu de mesures de concertation et ont, in fine, pris la décision de boycotter les élections du 10 juin.

Ajoutons, madame la ministre - ce fait est loin d'être banal, parce qu'il augmente encore la gravité déjà rarement atteinte du projet - que le ministre flamand de l'Intérieur lui-même, en réponse à des questions posées au Parlement flamand la semaine dernière a déclaré qu'il n'entendait pas sanctionner les bourgmestres réfractaires si la fronde organisée se confirmait. Il s'agit donc maintenant, et de la part de l'autorité la plus importante de la Région flamande en la matière, de ni plus ni moins qu'une prime à la rébellion.

Madame la ministre, je ne vous étonnerai pas en vous disant que le droit de vote est un droit politique fondamental et que quiconque met des entraves à l'exercice de ce droit se doit d'être sanctionné. La réitération en l'espèce de cette fronde exige une attitude ferme des autorités et pour cela, un seul moyen efficace: l'intervention du ministre de la Justice que vous êtes par l'exercice de votre droit d'injonction positive. Il vous appartient – et la loi vous en donne les pouvoirs –, dès lors que vous constatez qu'une infraction est établie ou que toutes les circonstances vous permettent de présumer qu'elle l'est, d'ordonner au procureur du Roi compétent d'exercer les poursuites nécessaires.

Par conséquent, madame la ministre, je vous demande de me confirmer si, usant de votre droit d'injonction positive, vous donnerez des instructions aux parquets territorialement compétents pour poursuivre les bourgmestres récalcitrants et éventuellement ceux qui participeraient d'une manière directe ou indirecte au boycott des élections.

Je vais poser à présent ma deuxième question. Elle s'inscrit dans le même contexte que la première: il s'agit également de l'appel au boycott des élections législatives du 10 juin dans les communes de Hal-Vilvorde, lancé cette fois-ci par le comité de Hal-Vilvorde et le Mouvement flamand auprès de l'Ordre néerlandophone des avocats du Barreau de Bruxelles.

En effet, madame la ministre, il m'est revenu que le comité de Hal-Vilvorde et le Mouvement flamand venaient de lancer, via internet, une importante pétition adressée aux avocats néerlandophones du Barreau de Bruxelles ainsi qu'aux notaires et huissiers néerlandophones de l'arrondissement judiciaire de Bruxelles pour que ceux-ci ne participent pas aux élections législatives du 10 juin prochain en qualité de président ou d'assesseur d'un bureau de vote dans les cantons électoraux de Hal-Vilvorde.

Cette nouvelle initiative d'appel à la désobéissance civique visant à bafouer les droits politiques fondamentaux et l'exercice de la démocratie relaie ainsi la prise de position des bourgmestres flamands des communes concernées que je viens d'évoquer. Vous n'êtes pas sans savoir que bon nombre de personnes appartenant à ces professions libérales sont mobilisées au cours des élections en raison de leur expérience dans les matières juridiques. Cet appel au boycott est donc à prendre très au sérieux et nécessite une réaction de votre département.

Par conséquent, madame la ministre, je vous prie de me faire connaître les mesures que vous comptez prendre, notamment auprès des ordres compétents, pour que des instructions claires soient signifiées sur le plan des conséquences pénales et disciplinaires auprès des membres en cas de non-respect des obligations légales et pour que cet appel au boycott soit condamné officiellement.

08.02 Bart Laeremans (Vlaams Belang): Mevrouw de voorzitter, het is toch wel onvoorstelbaar wat we hier meemaken! Een lid van de Kamer dient bij het gerecht een politiek geïnspireerde klacht in, louter om zichzelf te profileren ten opzichte van de komende verkiezingen. Dan heeft hij zelfs nog het lef en het gebrek aan fatsoen om zelf de minister van Justitie te ondervragen over welk gevolg zij aan zijn klacht zal geven en of zij al dan niet haar injunctierecht zal gebruiken. De vermenging van politiek en gerecht, het misbruiken van het gerecht omwille van politieke doeleinden, is hier totaal. Hij vraagt hier eigenlijk als een soort van kleine Robespierre om gewoon iedereen te vervolgen die omwille van het gebrek aan grondwettelijkheid van de verkiezingen, zegt dat hij daar niet aan kan deelnemen. Dat is toch wel heel verregaand. Dit is van aard om ook het vertrouwen van de bevolking in het gerecht, mevrouw de minister, te doen afnemen en geen klein beetje.

We hebben dit drie jaar geleden ook al meegemaakt, ook door een klacht van de heer Libert. Toen heeft het gerecht zich van een heel brutale kant laten zien: de burgemeesters werden toen werkelijk geïntimideerd, terwijl het dan toch om een symbolische actie ging die niet van aard is om de verkiezingen tegen te houden, maar die gewoon inhoudt dat burgemeesters zeggen geen medewerking te verlenen aan een illegale verkiezing. De bevolking begrijpt dergelijke houding van het gerecht niet, zeker niet in een arrondissement dat al overvraagd is, waar de criminaliteit nauwelijks onder controle te krijgen is en waar het gerecht veel te weinig mensen heeft om dat allemaal te kunnen. Wij noch de bevolking begrijpen dat het gerecht zich met dit soort idiotie bezighoudt. Bovendien is ook gebleken dat de burgemeesters uiteraard bij herhaling buiten vervolging zijn gesteld. Dit soort zaken kan in de toekomst niet meer; het gerecht heeft wel wat beters te doen dan zich bezig te houden met dit soort intimidatietactieken.

Voor de zoveelste maal is in elk geval aangetoond dat het Brussels parket zich niet met de juiste prioriteiten heeft beziggehouden en zich heeft ingelaten met intimidatieacties tegenover eerbare burgers. Wanneer dit nog eens gebeurt, dan zal dit er alleen maar voor zorgen, mevrouw de minister, dat de splitsing van het gerechtelijk arrondissement nog veel dichterbij komt.

Hier is gesproken over incivisme en ook dat is bijzonder grof. Ten eerste getuigt de actie van de burgemeesters juist van een hoog gehalte aan civisme, omdat zij begaan zijn met de Grondwet en met de naleving van het arrest van het Arbitragehof. Zij willen niets anders dan dat de Grondwet wordt nageleefd en dat in heel het land dezelfde regels gelden, namelijk dat overal de verkiezingen op provinciale leest kunnen worden geschoeid, niet op een uitzonderingssituatie en bovendien dat gevolg moet worden verleend aan een heel terecht arrest van het Arbitragehof. Deze regering doet dat niet en is dus inciviek, zeker niet de burgemeesters.

Ten slotte is toch wel de laatste die anderen van incivisme kan beschuldigen de heer Libert zelf, als men

weet dat hij deel uitmaakt van een schepencollege dat illegaal lijsten aanlegt.

08.03 **Éric Libert** (MR): Madame la présidente, je proteste! M. Laeremans n'est pas habilité à répondre à ma question. C'est à Mme la ministre qu'il appartient de répondre.

Je proteste, madame la présidente!

08.04 **Bart Laeremans** (Vlaams Belang): Ik stel vast dat u in Rode illegaal lijsten aanlegt!

De **voorzitter**: De heer Laeremans heeft het woord gedurende drie minuten.

08.05 **Éric Libert** (MR): M. Laeremans n'a pas le droit d'intervenir pour répondre à ma question. J'attire l'attention sur le fait qu'il ne s'agit pas d'une interpellation.

La **présidente**: Bien entendu.

Monsieur Libert, vous aurez le droit de vous exprimer tout à l'heure dans le cadre des répliques.

Cela dit, comme vous, j'estime que le comportement de M. Laeremans n'est pas correct. Mais ce dernier a introduit une question comme le prévoit le Règlement. La parole lui est donnée conformément à ce que prévoit ce dernier.

08.06 **Bart Laeremans** (Vlaams Belang): U zult mij het woord niet ontnemen, mijnheer Libert.

08.07 **Éric Libert** (MR): Je vous empêcherai de poursuivre votre intervention si vous ne vous limitez pas à l'objet de la question que vous avez déposée.

La commission peut se poursuivre jusqu'à 17 heures, mais vous ne parviendrez plus à placer un mot, monsieur Laeremans, si vous continuez de la sorte.

08.08 **Bart Laeremans** (Vlaams Belang): Mijnheer Libert, u zult mij hier het woord niet afnemen. U bezondigt zich zelf aan incivisme door lijsten aan te leggen...

08.09 **Éric Libert** (MR): Je vais me gêner!

De **voorzitter**: Mijnheer Laeremans, u hebt hier niet de bevoegdheid om commentaar te geven op andere collega's.

08.10 **Bart Laeremans** (Vlaams Belang): U zult mij inhoudelijk toch niet quoteren op mijn vragen?

De **voorzitter**: Ik geef u het woord, maar u of de heer Libert hoeven mekaar niet beginnen uit te schelden. Wij zijn hier niet in een apenland waar de kamerleden vechtend over de grond rollen, ondanks dat u daar misschien anders over denkt. U houdt zich aan uw vraag binnen de reglementaire tijd, u geeft geen commentaar op uw collega's en omgekeerd gebeurt dat ook niet. U hebt nu nog exact twee minuten.

08.11 **Bart Laeremans** (Vlaams Belang): Mevrouw de voorzitter, u weet dat het in een parlementair debat gebruikelijk is dat men mekaar kan bekritisieren. Wanneer ik hoor dat burgemeesters van incivisme worden beschuldigd...

De **voorzitter**: Mijnheer Laeremans, keer terug naar de inhoud van uw vraag.

08.12 **Bart Laeremans** (Vlaams Belang): De inhoud van mijn vraag is dat zich in Brussel-Halle-Vilvoorde momenteel heel eigenaardige situaties voordoen waarbij de wet eigenlijk niet wordt nageleefd. De wet bepaalt bijvoorbeeld dat kiesbrieven in faciliteitengemeenten in het Nederlands moeten worden verstuurd. Op aanstoken van uitgerekend de heer Libert gebeurt het tegenovergestelde, met extra kosten voor de bevolking van Sint-Genesius-Rode.

08.13 **Éric Libert** (MR): Allez-vous oui ou non, madame la présidente, inviter M. Laeremans (...)

La **présidente**: Je l'ai déjà fait, monsieur Libert!

08.14 Bart Laeremans (Vlaams Belang): Ik kan alleen maar vaststellen dat u inciviek bent en niet de Vlaamse burgemeesters.

Ik kom tot mijn vragen, mevrouw de voorzitter.

Mevrouw de minister, kunt u mij meedelen wat de totale kostprijs is van (...)

08.15 Éric Libert (MR): À mon sens, vous avez épuisé votre temps de parole.

08.16 Bart Laeremans (Vlaams Belang): Ik mag mijn vraag toch wel stellen zeker?

08.17 Éric Libert (MR): Votre temps de parole est épuisé. Madame la présidente, il faut interrompre M. Laeremans.

08.18 Bart Laeremans (Vlaams Belang): U zult mijn tijd niet bepalen. Dat is uw taak niet, mijnheer Libert. Ik weet dat u een dictator bent.

Kunt u meedelen wat de kostprijs van de gerechtelijke acties tegen de burgemeesters naar aanleiding van de vorige verkiezingen was? Hoeveel manuren werden door politie en gerecht aan de actie ten gevolge van de dwaze klacht van de heer Libert verspild?

Werden opnieuw klachten ingediend? Zo ja, door wie werden ze ingediend?

08.19 Éric Libert (MR): Madame la présidente, va-t-on arrêter cette farce?

08.20 Bart Laeremans (Vlaams Belang): Mag ik mijn vraag stellen?

Mevrouw de minister, werd intussen beslist om opnieuw aan voornoemde, partijpolitiek geïnspireerde klachten gevolg te geven? Werd op die manier beslist om overheidsgeld over de balk te smijten?

08.21 Laurette Onkelinx, ministre: Madame la présidente, chers collègues, tout comme vous, j'ai pris connaissance de la volonté de certaines autorités des communes de la zone Hal-Vilvorde de boycotter l'organisation des élections législatives qui se tiendront le 10 juin prochain. Les communes sont appelées à intervenir dans l'organisation des élections, notamment pour dresser la liste des électeurs, accueillir les plaintes, transmettre les dossiers de plaintes à la cour d'appel en cas de recours, envoyer les convocations électorales, etc.

Sur le plan administratif, en cas de carence des autorités communales dans l'organisation des élections législatives, il appartient au gouverneur de la province du Brabant flamand, agissant sous l'autorité du ministre fédéral de l'Intérieur, de prendre les mesures nécessaires. Le ministre de l'intérieur a d'ailleurs rappelé dernièrement, devant le parlement, que le gouverneur de la province du Brabant flamand prendrait les mesures nécessaires à la tenue des élections législatives dans les communes de la zone Hal-Vilvorde.

En ce qui me concerne, en ma qualité de ministre de la Justice, je ne peux que constater deux choses. Premièrement, l'arrêt de la Cour d'arbitrage du 26 mai 2003 énonce explicitement qu'en cas de maintien des circonscriptions provinciales, l'organisation actuelle de l'arrondissement de Bruxelles-Hal-Vilvorde peut être maintenue et donc servir de cadre pour les élections législatives jusqu'au terme officiel de l'actuelle législature, à savoir le dimanche 24 juin. Je l'ai déjà dit: les élections se tiendront avant cette date, le dimanche 10 juin 2007. La tenue de ces élections se fera donc dans le plus strict respect de l'arrêt prononcé par la Cour d'arbitrage.

Deuxièmement, le fait pour des autorités publiques de s'opposer à la tenue des élections législatives est susceptible de tomber sous le coup de l'article 151 du Code pénal qui vise l'acte attentatoire aux libertés commis par un fonctionnaire, et des articles 233 à 236 du Code pénal relatifs au délit de coalition de fonctionnaires.

S'agit-il ici d'actes anodins sans gravité? Bien sûr que non! Le droit de vote est un droit fondamental en

démocratie. Il n'est pas acceptable, dans un État démocratique, que des autorités publiques fassent obstacle à l'application d'une loi en vue d'empêcher les citoyens de concourir à l'élection de leurs représentants, simplement parce que ces autorités veulent réformer la loi électorale en scindant un arrondissement, alors que – tout le monde le sait – il n'y a pas d'obligation juridique de scinder l'arrondissement, puisqu'il est possible – la section de législation du Conseil d'État l'a reconnu de façon expresse en assemblée générale – de répondre à l'arrêt de la Cour d'arbitrage en votant une loi consacrant un retour aux anciennes circonscriptions provinciales.

Tout ministre de la Justice, quel qu'il soit, se soustrairait gravement à ses responsabilités s'il restait sans réagir lorsque des mandataires publics annoncent qu'ils entendent ne pas respecter la loi pénale et qu'ils semblent avoir commencé à la violer en refusant de constituer les listes d'électeurs.

Cette attitude me conduit à faire ce que je ferais dans toute situation similaire. J'ai donc demandé au parquet de Bruxelles d'examiner la matérialité des infractions, aux fins de vérifier si les communes sont réellement passées à l'acte et de déterminer lesquelles seraient concrètement impliquées dans la commission d'une infraction.

Inzake het bestaan van klachten deelt het parket mij mee dat er een klacht ingediend werd in 2004. Het parket wijst erop dat het niet de materiële mogelijkheid had om een precies cijfer te geven inzake de kosten van haar actie ter zake, maar onderstreept dat het slechts één klacht heeft moeten behandelen.

Quant à utiliser mon droit d'injonction positive, je considère que la question ne se pose pas aujourd'hui. J'ai confiance en la capacité des autorités judiciaires à réagir. J'attends donc les résultats de l'examen des faits par le parquet.

Enfin, pour ce qui est de l'attitude des citoyens qui entendraient boycotter les élections en refusant de siéger en tant que président ou assesseur d'un bureau de vote ou en n'allant pas voter, vous partez du principe qu'une majorité de la population concernée va refuser de se conformer à ses obligations légales. Il s'agit là d'un procès d'intention aux personnes concernées. Pour ma part, je fais confiance aux citoyens et je pense, contrairement à vous, qu'ils seront soucieux, pour leur toute grande majorité, de respecter la loi et qu'ils donneront suite à la convocation qui leur sera adressée.

Le **président**: Monsieur Libert, vous avez la parole pour deux fois deux minutes.

08.22 **Éric Libert** (MR): Il doit y avoir un malentendu, madame le ministre; je n'ai pas fait de procès d'intention aux électeurs qui se laisseraient intimider par l'appel au boycott et qui iraient dans le sens de cette demande. C'est pour permettre de les conforter et de refuser de céder à l'appel des sirènes que je vous ai posé cette question.

Maintenant, sur un plan juridique, s'agissant de la coalition de fonctionnaires, j'attire votre attention sur le fait qu'il ne faut pas qu'il y ait eu un début d'exécution du projet envisagé par les bourgmestres pour que l'infraction de coalition de fonctionnaires soit constituée. La doctrine est constante et la jurisprudence aussi: cette infraction est constituée dès lors qu'il y a eu concertation, entente, front, décision. Cette décision est d'ores et déjà intervenue donc l'infraction de coalition est déjà constituée.

S'agissant de votre droit d'injonction positive, je remarque – et je vous en remercie – que vous avez été particulièrement sensible à la gravité de la menace de boycott des bourgmestres puisque vous avez donné des instructions de haute vigilance au parquet de Bruxelles; je vous en sais gré. Je retiens également qu'à ce stade, vous considérez que votre droit d'injonction positive est encore sans objet et que, dès lors, vous vous réservez d'en user le cas échéant. Je vous en sais gré également.

Je vous rappelle que, sur le plan politique, il y a des moments où les abstentions peuvent constituer les actes de complicité les plus lourds de conséquences.

Pensez donc: vous avez le pouvoir d'enrayer un coup d'État susceptible de paralyser le pays, et vous n'utiliserez pas ce droit! Alors que vous êtes le magistrat suprême du Royaume et qu'en cette qualité vous êtes garante de l'ordre établi, vous commettriez un acte de déloyauté favorisant l'ébranlement de l'État.

La situation est grave et ne souffre plus aucun atermoiement. Nous devons désormais choisir clairement notre camp. Non seulement, madame la ministre, les francophones de Bruxelles et de la périphérie

bruxelloise, mais tous les démocrates de notre pays – et j'ose croire, du Nord au Sud – se joignent aujourd'hui à moi pour vous dire ceci: au nom de notre liberté, au nom de notre pays qu'est l'État fédéral belge, quand vous le jugerez utile, n'hésitez pas, intervenez!

08.23 Bart Laeremans (Vlaams Belang): Mevrouw de voorzitter, ik stel vast dat deze minister toch op een heel eigenaardige manier spreekt over het arrest van het Arbitragehof. Dat arrest gaf duidelijk aan dat tegen de verkiezingen van 2007 de zaak opgelost had moeten zijn en dat de regering helemaal niet de tijd had om de zaak nog eens naar 2011 te versassen, wat nu in werkelijkheid wel gebeurt. U hebt het arrest omzeild, mevrouw de minister, en dat voor een regering die zegt de rechtsstaat te eerbiedigen. Ik heb daar toch bijzonder veel bedenkingen bij.

Bovendien verdraait u ten eerste de intentie van de burgemeesters. U zegt dat zij willen verhinderen dat die verkiezingen plaatsvinden en dat zij willen verhinderen dat de mensen gaan stemmen. U weet zeer goed dat dit niet waar is, dat dit niet de intentie is van de burgemeesters. Het enige wat zij doen, is vaststellen dat die verkiezingen ongrondwettig zijn en dat zij indruisen tegen het territorialiteitsbeginsel, tegen het arrest van het Arbitragehof en tegen de Grondwet, en dat zij daar zelf niet aan kunnen meewerken, maar dat tegelijkertijd perfect verzekerd is dat de verkiezingen kunnen doorgaan.

Er zal niemand zijn die de verkiezingen op zich zal verhinderen. U weet dat. En toch zegt u dat u nu een onderzoek hebt laten instellen door het Brussels parket, om overal de burgemeesters te gaan ondervragen, blijkbaar. Dat is opnieuw tijdsverspilling, dat is opnieuw energieverspilling, en dat allemaal voor een parket dat al zwaar overbelast is.

Het is werkelijk onbegrijpelijk. Het is een politiek spel dat u speelt. U had beter gezegd: ik antwoord op die partijpolitieke vraag niet, ik laat gewoon het gerecht zijn werk doen als er ernstige zaken zijn. U weet zeer goed dat die verkiezingen zullen doorgaan. U verdraait hier gewoon de feiten.

Wanneer u zegt dat het parket zich destijds maar met één klacht heeft moeten bezighouden en dat het niet veel om het lijf heeft gehad, is dat manifest onwaar. Dat weet u zeer goed. Het was wel een klacht, van de heer Libert, die ervoor heeft gezorgd dat al die burgemeesters door een ploeg van politiemensen zijn ondervraagd. Zij moesten zelfs verschillende keren voorkomen bij het gerecht. Er is ook een beroep geweest van de heer Libert. Dat is voor de kamer van inbeschuldigingstelling gekomen. Uiteindelijk heeft dat uiteraard geleid tot een buitenvervolginstelling, maar het heel veel tijd en middelen en energie gekost van het parket. Het heeft gezorgd voor intimidatie van die burgemeesters en van de bevolking. Zo is het toch overgekomen bij de bevolking.

Dat alles is, opnieuw, ten koste van de goede naam en faam van het gerecht. Op die manier laat het gerecht merken dat het zich met politiek, met partijpolitiek, inlaat, en niet met het werk dat het moet doen, namelijk zorgen voor een veilige samenleving.

Ik stel ten slotte ook vast, mevrouw de minister, dat uzelf in gebreke blijft. U had de opdracht gekregen van deze regering om de splitsing van het gerechtelijke arrondissement voor te bereiden. Ook dat hebt u de afgelopen vier jaar niet gedaan. U hebt daar eigenlijk niets aan gedaan, u hebt alles maar laten aanmodderen. Maar u zult na 10 juni hopelijk het deksel op de neus krijgen!

Het incident is gesloten.

L'incident est clos.

De **voorzitter**: Het volgende punt op de agenda is uw vraag nr. 15167, mijnheer Van Parys, maar ik neem aan dat wij de samengevoegde vragen eerst behandelen.

09 Samengevoegde vragen van

- de heer Tony Van Parys aan de vice-eerste minister en minister van Justitie over "het dossier DHKP-C" (nr. 15168)

- de heer Claude Marinower aan de vice-eerste minister en minister van Justitie over "het arrest inzake DHKP-C" (nr. 15173)

09 Questions jointes de

- M. Tony Van Parys à la vice-première ministre et ministre de la Justice sur "le dossier DHKP-C" (n° 15168)

- M. Claude Marinower à la vice-première ministre et ministre de la Justice sur "l'arrêt relatif au DHKP-

C" (n° 15173)

09.01 Tony Van Parys (CD&V): Mevrouw de voorzitter, mevrouw de vice-eerste minister, ik heb inderdaad een aantal vragen in verband met het dossier-DHKP-C. Na een heel intens gerechtelijk onderzoek en na veroordelingen door de rechtbank van eerste aanleg en het hof van beroep, gaan de veroordeelden vandaag vrijuit, niet omdat het lidmaatschap van een terroristische organisatie of de terroristische activiteiten door het Hof van Cassatie juridisch betwist worden, maar omdat er klaarblijkelijk een procedurefout is begaan. Het probleem deed zich blijkbaar vóór de behandeling ten gronde voor, bij de besluitvorming die heeft geleid tot een andere samenstelling van de rechtbank van eerste aanleg te Brugge.

Dat is natuurlijk niet zo eenvoudig uit te leggen aan de mensen en zeker niet aan de speurders, die heel veel geïnvesteerd hebben in dat onderzoek. Voor hen zijn op dit ogenblik leden van een terroristische organisatie op vrije voeten. Ik meen dat hoe dan ook de eerste toepassing van de terrorismewet in heel de procedure zwaar gehypothekeerd is.

Daarom moet duidelijkheid worden verschaft, mevrouw de minister, over de besluitvorming die geleid heeft tot de samenstelling van de rechtbank, anders dan de normale samenstelling van de rechtbank te Brugge. Ik denk dat die duidelijkheid er des te meer moet komen, nu de minister van Mobiliteit, de heer Landuyt, een publiek standpunt heeft ingenomen. Gisteren verklaarde hij het volgende in de pers: "Het kan niet door de beugel dat magistraten kwaadwillig procedurestukken achterhouden of documenten vervalsen". De heer Landuyt zei bovendien dat in de procedure de procureur de rechter klaarblijkelijk heeft gekozen. Indien de uitspraken van de heer Landuyt juist zijn, dan kan dat natuurlijk niet zonder gevolgen blijven voor de betrokken magistraten. Mochten de verklaringen onjuist zijn, dan denk ik dat dat ook niet zonder gevolg zal kunnen blijven voor de heer Landuyt.

Vandaar dat ik hoe dan ook een aantal vragen heb, mevrouw de minister, waarin ik u duidelijkheid vraag over de procedure die geleid heeft tot de andere samenstelling van de rechtbank van Brugge.

Hoe is de besluitvorming verlopen? Wat was het standpunt van het openbaar ministerie? Werden de adviezen en de beslissing omtrent de andere samenstelling toegevoegd aan het dossier? Wat is het statuut van de documenten, met name het advies van het openbaar ministerie en de beslissing van de eerste voorzitter van het hof van beroep te Gent? Waarom hebt u een brief geschreven aan de procureur-generaal te Gent? Wat is de reactie geweest? Was het standpunt dat minister Landuyt gisteren in de pers heeft ingenomen, een standpunt van de regering?

Ten slotte heb ik nog enkele vragen van een andere orde. Wat heeft tot nu toe de hele procedure gekost? Is het uw aanvoelen dat na het arrest van het Hof van Cassatie er een aanleg verloren gaat? Lijkt het dan dat alleen nog het hof van beroep van Antwerpen zich zal uitspreken en dat er geen behandeling in eerste aanleg meer zou zijn?

Ten slotte, wat is de stand van zaken inzake de uitleveringsverzoeken die met betrekking tot mevrouw Erdal werden ingediend?

09.02 Claude Marinower (VLD): Mevrouw de voorzitter, sta mij toe te beginnen met te citeren uit een bijdrage die een paar dagen geleden is verschenen. Mijnheer Van Parys, ik neem aan dat u het, gezien uw vorming van jurist, uw voormalige activiteit als advocaat en ook gezien het feit dat u een voormalig minister van Justitie bent, met mij eens zal zijn. Sta mij toe twee tot drie lijnen uit de bijdrage te lezen.

"De berechting door een onpartijdige rechter is een essentiële en noodzakelijke voorwaarde voor een eerlijk proces. Dat houdt in dat de rechters die een zaak behandelen, niet vooringenomen zijn noch – dat is het in casu – de schijn wekken of kunnen wekken vooringenomen te zijn."

Ik neem de voorzitter van de commissie als getuige. Mijnheer Van Parys, degene die sinds 2006 de zaak van dichtbij hebben gevolgd, hetzij in de commissie voor de Justitie hetzij in de commissie voor de Binnenlandse Zaken hetzij in meer gesloten commissies, zoals het Comité P, zullen zich verwonderen over de manier waarop u vandaag met een zacht penseel over de zaak gaat en niet, om in voetbaltermen te spreken, met de grove borstel, zoals u in het verleden deed. Daarop kom ik straks nog terug.

Ook ik ben geschrokken, echter niet zozeer door de uitspraak van het Hof van Cassatie maar wel van een punt dat bijzonder moeilijk aan mensen uit te leggen is, om een uitdrukking van u te harnemen, mijnheer

Van Parys. De zaak is zo immens belangrijk voor het imago van de Belgische justitie in het buitenland. Dat is terecht, want het gaat over een zaak waarin beschuldigingen van terrorisme werden geuit, waarin mensen wegens terrorisme worden vervolgd en waarop niet alleen de aandacht van de Belgische, publieke opinie maar ook van het buitenland werd gericht. Nu wordt vastgesteld – het Hof van Cassatie maakte daarvan in zijn arrest, dat de vorige beslissingen vernietigde, heel duidelijk melding – dat bijzonder belangrijke informatie werd “achtergehouden” – ik zet het woord, in afwachting van het antwoord, tussen aanhalingstekens – of zich alleszins tot twee dagen vóór de behandeling door het Hof van Cassatie niet in het dossier bevond.

Dat is van bijzonder groot belang. Het Hof hield eraan van voornoemde vaststelling specifiek melding te maken.

Ten tweede, mevrouw de minister, de volgende vaststelling zal ook het voorwerp uitmaken van een vraag die ik nog niet in mijn huidige vraag aan u kon stellen, omdat de informatie pas laattijdig kwam. Ze verscheen immers, net zoals de geschreven uitlating van minister Landuyt, mijnheer Van Parys – waarop u alludeerde of waarnaar u verwees – pas gisteren.

Van bijzonder groot belang lijkt mij de vaststelling te zijn dat reeds bij de aanvang van de behandeling van de zaak voor het hof van beroep te Gent – iedereen herinnert zich het beroep tegen de correctionele uitspraak van de rechtbank te Brugge – door de verdediging een verzoek tot wettige verdenking tegen het hof van beroep te Gent werd ingediend.

Ik en volgens mij iedere jurist of iedereen die deze zaak een beetje heeft gevolgd, kan zich vandaag de vraag stellen wat er zou zijn gebeurd met dat verzoek tot wettige verdenking indien die stukken zich niet in het dossier bevonden. Het is immers duidelijk dat de stukken, die naar het Hof van Cassatie zijn gezonden net vóór de behandeling, meer dan waarschijnlijk niet in het dossier van het hof van beroep in Gent hebben gefigureerd wanneer dit verzoek werd behandeld. Ik probeer de zaken objectief te bekijken maar het is volgens mij duidelijk dat het verzoek tot wettige verdenking er gekomen is en dat de opmerkingen over de detachering van een rechter uit de rechtbank van eerste aanleg in Dendermonde van bij de aanvang door de verdediging werden opgeroepen.

Het is niet eenvoudig uit te leggen waarom een rechtbank van eerste aanleg in Brugge, die dag in dag uit, maand in maand uit, jaar in jaar uit functioneert en gemakkelijke tot moeilijke zaken behandelt, plotseling niet de nodige bekwaamheid, bevoegdheid of wat dan ook aan de dag zou kunnen leggen om die zaak te behandelen. Mevrouw de minister, daarom zal ik u straks vragen of dit een gebruikelijke maatregel is. Is dit een maatregel die meer voorkomt? Zo ja, hoe dikwijls is het in deze legislatuur voorgekomen dat er voor welk dossier dan ook werd gedetacheerd?

Ik denk dat dit een aantal overwegingen zijn die van belang zijn bij de analyse. Ik denk dat ik best onmiddellijk tot de vragen kom. Ik vermoed, mevrouw de voorzitter, dat zowel collega Van Parys als ikzelf, naar aanleiding van de antwoorden van de minister, een aantal subvragen of opmerkingen zullen hebben

In het licht van het arrest van het Hof van Cassatie van vorige week had ik van u, mevrouw de minister, graag een antwoord gekregen op de volgende vragen.

Ten eerste, is de maatregel die in deze is getroffen een gebruikelijke maatregel? Indien dit meer gebeurt, vraag ik u om ons te informeren over het aantal gevallen waarin dit in deze legislatuur is gebeurd.

Ten tweede, op wiens verzoek is deze detachering er gekomen? Wat ligt eraan ten grondslag? Wanneer werd deze aangevraagd? Welke adviezen werden ter zake verstrekt? Wat is daarbij de voornaamste overweging geweest?

Ten derde, is het juist dat een aantal zeer belangwekkende stukken met betrekking tot deze detachering tot twee dagen vóór de behandeling door het Hof van Cassatie niet bij het dossier waren gevoegd? Waarom werden deze niet eerder bij het dossier gevoegd? Wat is de reden waarom ze in ultimo wel bij het dossier werden gevoegd? Graag een antwoord voor zover u daarover vanzelfsprekend informatie hebt.

Collega Van Parys naar de brief die u daarover heeft geschreven. Mijn vraag gaat ook in die richting. Wat is de inhoud van die brief? Hebt u hierop een antwoord gekregen? Zo ja, wat was dit antwoord?

Ten slotte, dit punt werd opgeworpen in bepaalde kranten en het werd door collega Van Parys in het slot van zijn vraagstelling ter sprake gebracht. Zijn er ter zake bepaalde verantwoordelijkheden bij de behandeling van dit dossier? Het resultaat van dit dossier is – ik heb het dan niet over de fase van de vlucht die we in het verleden al voldoende aan bod hebben laten komen – dat eventuele verantwoordelijken voor dit resultaat...

Ik voeg er nog even aan toe dat we nu 2007 zijn terwijl de feiten waarvoor men terechtstond van '99 dateren. Het onderzoek heeft geduurd van '99 tot de slotvordering in 2004. Zijn er bepaalde verantwoordelijkheden te dragen en zo ja, door wie?

Om in te gaan op een aantal elementen die ik niet bij mijn vraag heb kunnen voegen omdat ze pas gisteren ter sprake zijn gekomen, nog volgende vragen. Is het juist dat het achterhouden van bepaalde stukken bepaalde gevolgen zal hebben? Kunt u daarover een bepaalde commentaar geven?

09.03 **Laurette Onkelinx**, ministre: Madame la présidente, ces derniers temps, des partis, des parlementaires, et même des collègues ministres ont fait connaître leur vision sur la justice et les réformes qui permettraient de poursuivre sa modernisation. Quoi de plus normal? Le débat citoyen sur la justice et son devenir est non seulement utile mais nécessaire dans une démocratie.

Il n'en va pas de même sur les dossiers judiciaires individuels. Le ministre de la Mobilité s'est exprimé sur un dossier qu'il ne connaît pas et qu'il n'a pas à connaître. Ce n'est tout simplement pas sérieux!

J'en viens aux questions précises qui m'ont été posées.

Dans cette affaire dite DHKP-C, un arrêt de la Cour de cassation a été prononcé le 19 avril dernier. La Cour de cassation, garante d'une justice indépendante et impartiale, n'a pointé aucune faute. Elle a encore moins évoqué des manipulations ou des machinations. La Cour de cassation a cassé sur base de la notion – je cite – "d'apparence de partialité". Ensuite, par voie de presse, certains ont mis en cause la responsabilité individuelle de magistrats du siège et du parquet. Ce n'est ni la première fois ni la dernière fois. Je relève que la presse n'a pas le devoir d'impartialité et que c'est son droit de mettre en évidence la thèse d'une des parties au procès pour autant, bien entendu, que la présomption d'innocence y trouve son compte.

Cela m'a amené à interroger le procureur général de Gand. Ses réponses me semblent claires et elles ont été transmises au procureur général près la Cour de cassation.

Est-il normal que le parquet fédéral prenne contact avec les autorités judiciaires locales pour donner des informations générales sur le traitement des dossiers pour lesquels il exerce l'action publique? La réponse est oui. Selon le procureur général, c'est même la règle et elle est également suivie par les magistrats locaux du ministère public. Il y a une certaine logique. Il appartient aux gestionnaires du palais de justice, en l'occurrence le président du tribunal de première instance et le président de la chambre correctionnelle, de décider des mesures qui s'imposent pour assurer l'ordre public et la sécurité. Il appartient aussi au président du tribunal de première instance de prendre les mesures de bonne gestion qui s'imposent pour assurer le traitement habituel des autres dossiers locaux. Ils doivent le faire sur la base de toutes les informations disponibles et le ministère public peut, à cet égard, donner des informations pertinentes. Mais ils doivent le faire en toute indépendance, en ne considérant le parquet que comme une des parties à la cause.

Selon M. Schins, c'est ce qui a été fait à l'occasion de l'organisation du procès dit DHKP-C à Bruges, ni plus ni moins.

Le procureur général est même très affirmatif: "Le ministère public n'a jamais pris d'initiative, aussi petite ou subtile soit-elle, pour faire traiter l'affaire Erdal par une composition de la chambre autre que celle d'habitude ou pour veiller à ce que M. Troch puisse mener le procès."

Pour la petite histoire, le président de la cour d'appel de Gand, saisi d'une demande du tribunal de première instance de Bruges, a d'abord cherché un volontaire au sein du tribunal de première instance de Gand avant de se replier sur Termonde. Seuls donc les magistrats du siège ont pris la responsabilité de la délégation au magistrat remise en question par la Cour de cassation.

Deuxièmement, le procureur général de Gand était-il d'accord avec cette demande de délégation? Non. Le procureur général estime, même si de telles délégations ne sont pas exceptionnelles, qu'elles ne se justifiaient pas en l'occurrence. Les motifs invoqués par la présidente de la chambre du tribunal correctionnel

de Bruges lui semblaient constituer un manque de sens des responsabilités.

À cet égard, je me permets de porter un jugement clair puisque nous ne sommes pas dans le cadre de l'examen d'un dossier au fond. La Cour de cassation a relevé la motivation de cette présidente de chambre, à savoir, puisque le procureur fédéral avait laissé entendre que le procès allait être très sensible, qu'elle estimait qu'il valait mieux que la chambre soit présidée par un juge homme expérimenté. En tant que femme, je suis déjà choquée de ce manque de sens des responsabilités et comme ministre encore plus!

Je ne sais pas pourquoi la magistrate a été couverte par ses supérieurs. Il faudrait peut-être que la Cour de cassation s'en préoccupe. En effet, on peut imaginer ce que deviendrait l'administration de la justice si tous les magistrats du siège commencent à refuser des dossiers qui paraissent difficiles a priori. J'en ai d'ailleurs discuté avec le procureur général de la Cour de cassation.

Troisièmement, l'avis négatif du procureur général de Gand a-t-il été versé au dossier? Non, pour deux raisons. D'une part, il ne s'agit pas d'une obligation légale. Quand on lit dans la presse que les magistrats pourraient être condamnés pour ne pas avoir versé cette pièce au dossier, on croit rêver! En réalité, on confond avec l'ordonnance autorisant la délégation qui, elle, était bien au dossier. D'autre part, le procureur général Schins avait inscrit la mention "Personnel et confidentiel" sur son avis. En effet, il s'exprimait en des termes peu amènes sur le fait que le juge de Bruges voulait une assistance masculine et sur le premier président de la cour d'appel qui avait donné le sentiment qu'il accèderait à la demande de Bruges avant d'avoir pris connaissance du point de vue du procureur général de Gand.

J'ajouterai que l'ordonnance étant au dossier, les avocats avaient la possibilité de demander de prendre connaissance de tous les courriers relatifs à cette délégation, ce qui d'ailleurs a été fait en avril 2007.

Quant au coût de l'enquête et de la procédure dans ce dossier, je ne suis pas en mesure de vous fournir un chiffre. Il s'agit en effet d'un dossier qui a été ouvert dans les années nonante et il est impossible, à l'heure actuelle, de faire une telle évaluation.

Enfin, en ce qui concerne les demandes d'extradition de Fehriye Erdal formulées par la Turquie, une n'a pas été accueillie favorablement et deux d'entre elles sont en suspens. En effet, Fehriye Erdal ne peut, pour le moment, être trouvée sur le territoire belge et une demande d'extradition ne peut jamais faire l'objet d'une procédure in absentia. En tout état de cause, la situation de l'intéressée doit être appréciée dans le cadre de la procédure pénale dont elle fait l'objet en Belgique. En effet, en vertu de l'article 8 de la Convention européenne d'extradition du 13 décembre 1957, ces demandes d'extradition sont suspendues aussi longtemps que reste ouverte en Belgique la procédure pénale portant sur les infractions visées dans les requêtes d'extradition. La question de son arrestation devrait dès lors s'envisager dans le cadre de la procédure belge en cours.

Enfin, il m'a été demandé toute une série de statistiques dont je ne dispose pas, le délai étant beaucoup trop court pour que je puisse interroger l'ensemble des autorités judiciaires.

Quant à la question de M. Van Parys qui – je pense – portait sur le fait que la Cour de cassation a cassé non seulement l'arrêt mais aussi les jugements qui ont été rendus à Bruges mais a renvoyé devant la cour d'appel d'Anvers, vous me permettrez de ne pas donner mon avis à ce sujet. Vous savez en effet que mon interprétation pourrait servir en justice, ce que je ne désire pas.

09.04 Tony Van Parys (CD&V): Ik denk dat het goed was dat er heel precieze vragen werden gesteld, zodanig dat wij het dossier kunnen beoordelen op basis van heel precieze informatie. Wij moeten op die manier werken in plaats van te oordelen vooraleer we beschikken over informatie. Ik heb steeds geprobeerd om het zo te doen: eerst informatie krijgen en dan de conclusies eruit trekken.

Op basis van de informatie van de minister is een eerste vaststelling dat het probleem niet zozeer het probleem van het openbaar ministerie is, maar wel van de zetel. De beslissing om te Brugge een andere samenstelling te organiseren, is immers genomen door de eerste voorzitter van het hof van beroep te Gent en niet door het openbaar ministerie. Het openbaar ministerie heeft een advies geformuleerd. De minister zegt ter zake dat de beslissing van de eerste voorzitter in het dossier zat. Dat gold niet voor het advies van het openbaar ministerie. Ik leid dus uit het antwoord af dat het probleem bij de zetel ligt en niet bij het openbaar ministerie. De verantwoordelijkheid ligt in deze bij de magistraten die beslist hebben over die bepaalde organisatie van de werkzaamheden.

Mevrouw de minister, u zet alleszins de heer Landuyt op een heel duidelijke manier op zijn plaats. Ik kan het niet duidelijker formuleren dan u het hier hebt gedaan. Ik zou niet zo graag in de plaats van de heer Landuyt zijn na wat u hier hebt meegedeeld. Wanneer hij in de krant heeft verklaard dat magistraten kwaadwillig procedurestukken hebben achtergehouden of documenten hebben vervalst, dan kan dat toch wel tellen voor een toekomstige minister van Justitie ten opzichte van het federaal parket en de procureur-generaal van Gent die de materie in zijn portefeuille heeft. Maar goed, de toekomst zal daar wel over oordelen.

Er zijn twee belangrijke lessen te trekken uit het dossier. Ten eerste, we moeten vaststellen dat die zo belangrijke antiterrorismewet in het dossier heeft geleid tot het falen van alle inspanningen die men heeft geleverd om effectief te bestrijden wat men had willen bestrijden. Vandaag is er immers eigenlijk maar een winnaar, de terroristische organisatie, als ik het zo mag zeggen.

De tweede les, mijnheer Marinower, is een les die ik hier heel expliciet in het midden wil brengen. Ik heb er geen enkel probleem mee om dit te zeggen. Wanneer we spreken over de responsabilisering van de korpsversten, dan meen ik dat onderhavig dossier op een bijzondere wijze aantoont hoe men zijn verantwoordelijkheid hierin niet heeft genomen. De minister heeft, naar mijn aanvoelen terecht, gezegd dat het eigenlijk niet kon dat een beslissing werd gedekt, waarvan iedereen met gezond verstand tot de conclusie moest komen dat ze eigenlijk niet kon.

Het feit dat men die verantwoordelijkheid niet neemt en dat dit leidt tot wat wij vandaag moeten vaststellen, met name dat op die manier heel de procedure in vraag wordt gesteld, roept heel wat vragen op bij de mensen en vooral bij de speurders. Stelt u zich eens in de plaats van die onderzoekers die inspanningen hebben geleverd en nu moeten vaststellen dat beslissingen van korpsversten leiden tot een slechte organisatie van de werkzaamheden.

Wij kunnen dit niet meer verdragen. In het kader van alle hervormingen die nodig zijn in Justitie, is de responsabilisering van de korpsversten absoluut noodzakelijk. Wij kunnen dit echter maar stellen op basis van een dossier dat we kennen en niet op basis van gegevens waarover we niet beschikken.

Het antwoord van de minister is volgens mij verhelderend, maar de conclusie van het verhaal is bijzonder pijnlijk.

09.05 Claude Marinower (VLD): Mevrouw de voorzitter, mevrouw de minister, ik wil een aantal opmerking formuleren. Ten eerste, het moet voor u en voor vele vrouwelijke juristen en magistraten pijnlijk zijn om de uitleg te horen die u vandaag hebt gegeven.

Als wij rekening houden met de stijging van het aantal vrouwelijke magistraten, vrees ik dat wij in de toekomst in categorieën zullen werken. De zaken zullen worden toegewezen aan een vrouwelijke magistraat, aan een mannelijke magistraat, aan een gemengde rechtbank of aan een uitsluitend mannelijke rechtbank. Dit zou wel een interessante bezigheid kunnen worden voor de volgende minister van Justitie, ongeacht of die uit CD&V-rangen en uit Gent komt, of uit sp.a-rangen en uit Brugge.

09.06 Bart Laeremans (Vlaams Belang): (...)

09.07 Claude Marinower (VLD): Er is één zaak die ik nooit heb opgegeven en ook nooit zal opgeven. Dat is de strijd tegen mensen zoals in uw partij. Dat weet u ook.

Dat tussen haakjes, ik heb u ook niet onderbroken.

Ten tweede, mijnheer Van Parys, ik verwijs naar uw tweede conclusie en uw tweede les. Eenieder met gezond verstand en met enige juridische vorming kon bij de samenstelling van de correctionele rechtbank die in Brugge zaken in eerste aanleg heeft behandeld, onmiddellijk aanvoelen dat dit niet tot de normale gang van zaken behoort.

Men kon aanvoelen dat dit tot problemen zou kunnen leiden. De verdediging heeft dat trouwens onmiddellijk opgeworpen. Het is geen argument dat op het laatste moment werd opgeworpen.

Heel veel mensen die dit van dichtbij en met een juridische bril bekeken, konden daarover vragen stellen. En toch is het allemaal gebeurd. De samenstelling is aldus gebeurd en het verzoek tot onttrekking wegens

wettige verdenking heeft ook niet gezorgd voor enig resultaat.

Wat de commentaar betreft die de vorige dagen werd gegeven, bevind ik mij in een uitstekende positie. Ik heb geen enkel commentaar geleverd, zelfs niet over de politieke verantwoordelijken die zouden moeten worden gezocht.

Een laatste punt dat ik in het midden wil gooien, is dat ik niet denk dat de terrorismewet in deze als wet een rol heeft gespeeld. Het Hof van Cassatie heeft immers vernietigd, of het nu gaat over de toepassing of vervolging op basis van de terrorismewet of op basis van welke wet dan ook.

De speurders – ik ben het met u eens – en eenieder die zich in die zaak ingezet heeft om die zaak voor de rechtbank te brengen, aanschouwen dat inderdaad met zeer gemengde gevoelens, trouwens al vanaf het moment dat die zaak in Brugge behandeld werd, dus vanaf eind 2005, begin 2006.

Het ware daarom interessant te weten – ik heb genoteerd dat u mij dat nog, hopelijk, schriftelijk zult bezorgen – of dat wel een procedure is die vaker wordt toegepast. Ik denk, als gevolg van het onderzoek dat u daarvoor laat uitvoeren, dat dat inderdaad het geval is. Dat zal in meer gevallen gebeuren omwille van redenen die geen ernstige redenen zijn. Collega Van Parys, u zult het met mij eens zijn: dit is geen ernstige reden meer.

Trouwens, mevrouw de minister, ga eens vertellen dat vrouwelijke magistraten minder goed aangezocht zouden kunnen worden voor dat soort van zaken! In een aantal correctionele kamers van de Brusselse rechtbank van eerste aanleg, van de Gentse rechtbank van eerste aanleg vroeger, van de Antwerpse rechtbank van eerste aanleg, oefenen dag in dag uit vrouwelijke magistraten hun taak uit op de best mogelijke manier, net zoals hun mannelijke collega's.

Ik denk dat het bijzonder verhelderend en belangrijk is geweest dat op korte termijn door de minister de uitleg is gegeven, zonder dat men – wie dan ook – tot allerlei conclusies overgaat zonder voldoende kennis van het dossier.

Het incident is gesloten.

L'incident est clos.

10 Vraag van de heer Claude Marinower aan de vice-eerste minister en minister van Justitie over "werklastmeting" (nr. 15081)

10 Question de M. Claude Marinower à la vice-première ministre et ministre de la Justice sur "la mesure de la charge de travail" (n° 15081)

10.01 Claude Marinower (VLD): Mevrouw de minister, in de loop van de afgelopen legislatuur zijn er heel veel vragen aan u gekomen, van bij het begin trouwens, over de ongelijke werkdruk bij de magistraten. Deze discussie sleept al tien jaar aan, maar vanaf 2003 was een Munasrapport de aanleiding hiertoe. Hierover werden enorm veel parlementaire vragen gesteld. Bij iedere discussie over uw beleidsplan is dat onderwerp weer aan bod gekomen.

U hebt in 2003 een werklastmeting aangekondigd die objectieve oplossingen moest aandragen voor het wegwerken van de gerechtelijke achterstand. Uiteindelijk moeten wij vaststellen op het einde van deze legislatuur dat u niet veel verder bent geraakt dan een intentieverklaring. Tenzij u mij straks andere antwoorden zou geven, dient vastgesteld te worden dat de parameters op basis waarvan voormelde studies zouden uitgevoerd worden, nog steeds niet het voorwerp uitmaken van een akkoord ter zake. Ik heb daarover een paar vragen.

Ten eerste, komt er nu al dan niet een wetenschappelijk verantwoorde werklastmeting? Wat is de stand van zaken? Wat is er inmiddels gebeurd? Is er nu eindelijk duidelijkheid omtrent de wijze waarop deze werklastmeting zou worden doorgevoerd? Is er hierover bij het einde van deze legislatuur overeenstemming tussen de verschillende actoren? Zo niet, op welke gegevens zal men zich baseren om de toekomstige personeelsbehoeften te bepalen? Welke concrete initiatieven of maatregelen worden genomen om de gebeurlijke ongelijkheden weg te werken? Wordt er overleg gepleegd met de magistratuur en, zo ja, op welke wijze?

Ik voeg er onmiddellijk aan toe dat ik er geen probleem mee heb als uiteindelijk zou blijken dat u zou

verwijzen naar antwoorden die u eerder gegeven hebt en dat u zou zeggen dat de situatie onveranderd is gebleven. Ik zal daar dan, waarschijnlijk met spijt in het hart, akte van nemen. Indien u zich alleen maar beperkt tot de nieuwste elementen ten overstaan van uw vroegere antwoorden, heb ik daar persoonlijk geen bezwaar tegen. Dat zal de voorzitter toelaten misschien alle vragen uit deze laatste commissievergadering af te handelen.

10.02 Minister **Laurette Onkelinx**: U hebt gelijk eraan te herinneren. Deze thematiek is helaas al veel te lang het onderwerp van discussies.

De werklasmeting van de zetel werd anders aangepakt, aangezien er een wetenschappelijke studie over de haalbaarheid van de verschillende bestaande systemen en over de eventuele overheveling van het instrument dat door het openbaar ministerie voor de zetel wordt gebruikt, aan een Belgische universiteit werd toevertrouwd. Deze studie die zes maand in beslag neemt, ging van start op 1 februari 2007. De resultaten ervan zullen einde juli aanstaande gekend zijn. De universitaire vorsers hebben gerechtelijke actoren van de zetel bij hun werkzaamheden betrokken.

Er is dus reeds een zeer concrete bespreking gaande. Ik geloof dat het, uitgaande van deze werkzaamheden, mogelijk zal zijn om tijdens de volgende regeerperiode belangrijke vorderingen te kunnen maken in deze kwestie.

Ik kom aan het openbaar ministerie. Collega Dylan Casaer heeft mij reeds ondervraagd over dit onderwerp. In mijn antwoord heb ik de timing kunnen preciseren volgens dewelke de inlichtingen zouden worden overgemaakt. Zoals ik reeds signaleerde, werd er enige vertraging genoteerd door het opduiken van een technisch probleem op het vlak van het meetinstrument. Dat leverde een vertraging op bij het bezorgen van de resultaten.

Daarom zou ik de eerste resultaten betreffende de politieparketten in de loop van de zomer moeten ontvangen en deze van de parketten-generaal tegen het einde van de herfst. De jeugdparketten en de burgerlijke afdelingen ten slotte zouden moeten volgen in de loop van het jaar 2008.

Alles werd in het werk gesteld om een volledig beeld van de werklasm tussen nu en 2008 beschikbaar te maken. Dit moet het de volgende minister van Justitie mogelijk maken om de beslissingen te nemen die zich opdringen. Alle inspanningen en de ondersteuning die in de loop van deze regeerperiode werden goedgekeurd, gebeurden in overleg met de betrokken gerechtelijke autoriteiten.

10.03 **Claude Marinower** (VLD): Mevrouw de voorzitter, mevrouw de minister, ik dank u dat u op het einde van deze legislatuur nog eens herhaalt dat wij tegen 2008 een globaal zicht zouden moeten hebben, een deel in 2007 en een deel in 2008. U zal het echter met mij eens zijn dat het niettegenstaande de herhaalde vragen, over alle partijgrenzen heen, die daarover zijn gesteld, toch moeilijk te aanvaarden, te verteren is dat in vier jaar daar geen praktisch, effectief resultaat is kunnen geboekt worden, tenzij te zeggen dat tegen 2008 dit dossier zou moeten worden afgehandeld.

Ik neem aan dat dit vanuit alle kanten met de nodige aandacht zal worden gevolgd.

Het incident is gesloten.
L'incident est clos.

11 **Vraag van de heer Claude Marinower aan de vice-eerste minister en minister van Justitie over "de betekenisprocedure" (nr. 15100)**

11 **Question de M. Claude Marinower à la vice-première ministre et ministre de la Justice sur "la procédure de signification" (n° 15100)**

11.01 **Claude Marinower** (VLD): Mevrouw de minister, ik wilde u bij het einde van deze legislatuur eens even ondervragen over de wijze van betekening overeenkomstig de bepalingen van artikel 37 en 38 van het Gerechtelijk Wetboek en de bepaalde artikelen van het Wetboek van strafvordering. De bedoeling zou zijn de politiediensten veel administratief werk uit handen te nemen, onder meer de betekening in strafzaken.

Er zijn voorstellen geformuleerd, onder meer door de Kamer van de gerechtsdeurwaarders, die ertoe strekken de betekenisprocedure in civielrechtelijke zaken en in de mate van het mogelijke ook in strafzaken toe te passen.

Mevrouw de minister, daarover heb ik de volgende vragen.

Ten eerste, is volgens u de wijze van de betekening in strafzaken aan bijsturing toe, naar het voorbeeld van de procedure in civielrechtelijke zaken? Wat is uw visie daarover?

Ten tweede, lijdt de burger volgens u niet onder de huidige betekeningwijze in strafzaken, nu hij in het kader van die betekening wordt geconfronteerd met vragen waarop hij niet dadelijk een antwoord kan krijgen, zoals: wat is het doel van de akte, waarover gaat het, is het dringend? Dikwijls gaat het om feiten die al lang geleden zijn gebeurd en die de burger niet direct kan relateren aan het bezoek van een gerechtsdeurwaarder.

Ten derde, is volgens u het onderscheid tussen de burgerlijke wijze van betekenen en de strafrechtelijke wijze nog redelijk verantwoord in het licht van de bepalingen van de artikelen 10 en 11 van de Grondwet?

Een ander deel van mijn vraagstelling is het volgende.

De afgifte van het exponentieel toegenomen aantal akten op het politiecommissariaat veroorzaakt bijkomende administratieve last, zowel voor de commissariaten als voor de parketten. Het aantal betekeningen van strafzaken dat door de gerechtsdeurwaarders aan de woning of op de zetel van de geadresseerde niet kan worden achtergelaten, neemt door de uithuizigheid van de mensen alsmaar toe, zodat de werklast evenredig toeneemt.

Hebt u cijfermateriaal over het aantal akten dat op het politiecommissariaat wordt afgegeven en over de werklastmeting van het parket aangaande die specifieke problematiek?

11.02 Minister **Laurette Onkelinx**: Mijnheer Marinower, de huidige betekeningprocedure in strafzaken verschilt inderdaad grondig van de betekeningprocedure in burgerrechtelijke zaken.

Er is sprake van zware administratieve lasten van de betekeningprocedure in strafzaken voor de gerechtsdeurwaarders, de politiediensten en de parketten indien de betekening niet kan gebeuren aan de persoon zelf. In dat geval bestaat de betekening in de afgifte van een afschrift van het exploit op het politiecommissariaat, waarbij de gerechtsdeurwaarder een bericht van aanbidding van het exploit ter plaatse bij de geadresseerde achterlaat, zodat die zou weten waar het exploit afgehaald dient te worden.

De politie dient dan alle passende maatregelen te nemen om het afschrift zo spoedig mogelijk te doen toekomen aan de belanghebbende.

Het openbaar ministerie moet bovendien worden ingelicht van de effectieve overhandiging van het exploit of van de reden van niet-afgifte. In het kader van de betekening in strafzaken heeft de persoonlijke overhandiging van het exploit echter een groot belang, vermits zij erg belangrijke gevolgen kan hebben omtrent de vrijheid van de betrokken persoon en betrekking kan hebben op een gevangenisstraf en de strafuitvoering.

Het wezenlijke belang van de betekening heeft te maken met het laten lopen van termijnen vanaf een bepaalde datum en de mogelijkheid rechtsmiddelen te kunnen aanwenden. Deze materie is dus nauw verbonden met die van het verstek en verzet in strafzaken, het lopen van gewone of buitengewone termijnen om rechtsmiddelen te kunnen instellen, het aspect van vertegenwoordiging ter rechtszitting, het bevel tot persoonlijke verschijning en de mogelijkheid om een vonnis of arrest uit te spreken dat geacht wordt op tegenspraak gewezen te zijn, niettegenstaande de afwezigheid van de betrokken partij.

Deze hele problematiek werd reeds besproken in het expertisenetwerk strafrechtspleging van het College van procureurs-generaal. Het college meent dat de wijze van betekening, bepaald in artikel 37 van het Gerechtelijk Wetboek, inderdaad een administratieve overbelasting van de politiediensten kan veroorzaken en dat dit soms weinig effectief is. Toch meent men dat het huidige systeem, omwille van de rechtszekerheid, toch beter gehandhaafd zou blijven in geval van betekening van verstekvonnissen of – arresten waarbij een gevangenisstraf werd uitgesproken, of inzake betekeningen van vonnissen op tegenspraak en de betekeningen in het kader van een uitleveringsprocedure.

Ik kan mij aansluiten bij deze conclusies van het College van procureurs-generaal. Vooraleer men de

betekeningsprocedures aanpast, moet men zich trouwens eerst ernstig bezinnen over het huidige systeem van verstek en verzet en van vonnissen als op tegenspraak. In die zin is deze problematiek dus gelinkt aan de Franchimont-hervorming van ons Wetboek van strafvordering. Zo werden bijvoorbeeld bepalingen (...)

(...): (...)

11.03 Minister **Laurette Onkelinx**: (...) de vonnissen als op tegenspraak niet overgenomen in de grote Franchimont.

Bovendien krijgt het concept verstek op Europees vlak meer en meer tegenkanting, en zijn er bijvoorbeeld landen die geen gevolg meer wensen te geven aan een verzoek tot uitlevering, gesteund op een verstekvonnis omdat na verstek geen automatisch recht op verzet en nieuwe berechting bestaat. Vooraleer men de betekeningprocedure gaat aanpassen, rijst dus de vraag of niet systematisch in een automatisch recht op verzet of in een nieuwe berechting zou moeten worden voorzien.

11.04 **Claude Marinower** (VLD): Mijnheer de voorzitter, mevrouw de minister, dit was mijn laatste vraag in deze legislatuur en misschien mijn laatste vraag tout court, wie weet.

Mevrouw de minister, wat ik goed vind, is dat wij het in het begin van de legislatuur over de kleine Franchimont hebben gehad, tijdens de legislatuur hadden wij het over de grote Franchimont en met uw uitvoerig antwoord eindigen wij misschien met de laatste Franchimont.

Het incident is gesloten.
L'incident est clos.

12 **Vraag van de heer Tony Van Parys aan de vice-eerste minister en minister van Justitie over "de voordracht voor het ambt van directeur van het Opleidingsinstituut voor de Rechterlijke Orde" (nr. 15167)**

12 **Question de M. Tony Van Parys à la vice-première ministre et ministre de la Justice sur "la présentation pour la fonction de directeur de l'Institut de formation de l'ordre judiciaire" (n° 15167)**

12.01 **Tony Van Parys** (CD&V): Mevrouw de voorzitter, mevrouw de minister, ik zal heel kort zijn.

Magistraten die lid zijn van de Hoge Raad voor de Justitie en kandidaat voor een functie zijn en dus moeten worden voorgedragen, nemen zij ontslag uit de Hoge Raad voor de Justitie?

Niets was minder waar voor de voorzitter van de benoemings- en aanwijzingscommissie van de Hoge Raad voor de Justitie. Zij slaagde erin om zich, zonder ontslag te nemen, te laten voordragen als kandidaat voor het ambt van directeur van het Opleidingsinstituut voor de Rechterlijke Orde.

Voor mij tart voornoemd feit elke verbeelding. Wie in de toekomst het Opleidingsinstituut voor de Rechterlijke Orde moet leiden, moet het voorbeeld geven, zeker inzake deontologie. De betrokkene neemt bijgevolg ontslag als voorzitter van de benoemings- en aanwijzingscommissie, vooraleer zij wordt voorgedragen, in plaats van zich door de collega's en vrienden van de benoemings- en aanwijzingscommissie te laten voordragen op het ogenblik dat zij voorzitter is.

Ik wil voornoemd principe even laten gelden op een ogenblik dat u in het bewuste dossier een benoemingsbesluit zal moeten nemen, hoewel ik weet dat het de verantwoordelijkheid van de Hoge Raad voor de Justitie is. Het kan naar mijn aanvoelen niet dat degene die inzake deontologie een voorbeeldfunctie zal moeten opnemen, op voornoemde wijze handelde en het slechte voorbeeld gaf.

12.02 **Laurette Onkelinx**, ministre: Madame la présidente, seules deux personnes ont déposé leur candidature pour le poste de directeur de l'Institut de formation judiciaire. Il ne m'appartient pas d'en discuter. Le Conseil supérieur de la Justice a rendu un avis le 19 avril dernier. Le Conseil des ministres va donc examiner ces candidatures et cet avis lors de sa prochaine réunion.

12.03 **Tony Van Parys** (CD&V): Mevrouw de minister, ik neem akte van uw antwoord. Ik wil er alleen op wijzen dat het bijzonder pijnlijk zou zijn dat iemand directeur wordt van het Opleidingsinstituut voor de Rechterlijke Orde, die nog zelfs het aanvoelen niet heeft dat men beter eerst ontslag neemt uit de benoemings- en aanwijzingscommissies voor men zich laat voordragen.

L'incident est clos.
Het incident is gesloten.

13 Question de M. Benoît Drèze à la vice-première ministre et ministre de la Justice sur "le détachement du personnel communal dans une fondation" (n° 15169)

13 Vraag van de heer Benoît Drèze aan de vice-eerste minister en minister van Justitie over "de detachering van gemeentepersoneel naar een stichting" (nr. 15169)

13.01 **Benoît Drèze** (cdH): Madame la présidente, madame la ministre, l'article 144bis de la nouvelle loi communale stipule que: "Par dérogation à l'article 31 de la loi du 24 juillet 1987 relative au travail temporaire, au travail intérimaire et à la mise de travailleurs à disposition d'utilisateurs, les administrations communales peuvent, pour la défense des intérêts communaux, mettre des travailleurs liés à elles par un contrat de travail à la disposition d'un CPAS, d'une société de logement social ou d'une association sans but lucratif".

La question se pose de savoir si cette disposition est également d'application dans le cadre d'une mise à disposition d'agents communaux (contractuels ou statutaires) auprès d'une association internationale sans but lucratif, d'une fondation privée ou d'une fondation d'utilité publique (au sens de la loi du 27 juin 1921 sur les associations sans but lucratif, les associations internationales sans but lucratif et les fondations), étant donné que ces personnes morales partagent la même base légale que les associations sans but lucratif.

Madame la ministre, vous serait-il possible de m'indiquer si une association internationale sans but lucratif, une fondation privée et une fondation d'utilité publique peuvent être considérées comme des utilisateurs autorisés à bénéficier de travailleurs détachés par une administration communale au même titre et aux mêmes conditions qu'un CPAS, une société de logement social ou un ASBL?

J'ai posé cette même question au ministre de l'Emploi en commission des Affaires sociales du 17 avril dernier (question orale n° 14946) mais celui-ci me renvoie vers vous en votre qualité de ministre de la Justice compétente pour l'exécution de la loi du 2 mai 2002.

J'ajoute que le ministre de l'Emploi avait un a priori négatif, résultat d'une lecture au premier degré du texte. Pour ma part, je pense que la loi de 1921 a une philosophie transversale qui englobe l'ensemble des statuts juridiques que j'ai évoqué. Je trouverais donc logique, même si elles ne sont pas citées explicitement dans la nouvelle loi communale, que les associations internationales sans but lucratif, les fondations privées et les fondations d'utilité publique puissent bénéficier de la même disposition en matière de détachement. À défaut, j'attends votre éclaircissement sur les raisons d'un traitement différent.

13.02 **Laurette Onkelinx**, ministre: Madame la présidente, sous réserve de la compétence expresse des cours et tribunaux à qui il appartient, seuls, bien entendu d'interpréter les lois et règlements, voici les éléments de réponse que je peux apporter sur les points qui relèvent de mes compétences. Pour le surplus, je renvoie au ministre de l'Emploi.

La loi du 2 mai 2002 comporte trois titres portant respectivement sur les associations sans but lucratif, les fondations et les associations internationales sans but lucratif.

Il m'apparaît, au seul regard de la loi du 2 mai 2002, qu'il n'y a pas d'objection à ce qu'une fondation privée ou publique ou une association internationale sans but lucratif puisse être considérée comme utilisateur autorisé à bénéficier de travailleurs détachés par une administration communale au même titre et aux mêmes conditions qu'un CPAS, une société de logement social ou une ASBL.

J'attire néanmoins votre attention sur le fait que la nouvelle loi communale, en particulier l'article 144bis de celle-ci, est devenue une compétence des Régions. Nous sommes donc confrontés à une disposition qui, bien que relevant de la compétence régionale, fait référence à deux lois qui sont restées de nature fédérale, à savoir la loi du 2 mai 2002 sur les associations et la loi du 24 juillet 1987 sur le travail intérimaire.

Compte tenu du temps limité qui m'a été imparti pour répondre, la réponse que je vous livre dans une matière extrêmement complexe doit être examinée avec la prudence requise. En tout état de cause, je pense qu'un éclaircissement normatif serait opportun pour clarifier la situation.

13.03 **Benoît Drèze** (cdH): Dois-je entendre que pour avoir un éclaircissement complémentaire, il serait

utile qu'une question soit posée au niveau régional?

13.04 Laurette Onkelinx, ministre: (...)

13.05 Benoît Drèze (cdH): Je vous remercie pour votre réponse.

Het incident is gesloten.

L'incident est clos.

14 Vraag van de heer Dylan Casaer aan de vice-eerste minister en minister van Justitie over "de gevangenis van Dendermonde" (nr. 15184)

14 Question de M. Dylan Casaer à la vice-première ministre et ministre de la Justice sur "la prison de Termonde" (n° 15184)

14.01 Dylan Casaer (sp.a-spirit): Mevrouw de voorzitter, mevrouw de vice-eerste minister, er zijn terug acties van de cipers in Dendermonde. Zij voeren tot 1 mei een soort stiptheidsactie waarbij zij het zaterdagregime volgen. Hun klachten zijn gekend, namelijk personeelstekort en overbezetting van de gevangenis, terwijl er op dit ogenblik nog werken bezig zijn die werden gepland na de spectaculaire ontsnapping van de voorbije zomer.

Wat is het aantal gedetineerden op dit ogenblik in Dendermonde? Ik dacht dat het momenteel rond 180 of 190 personen ligt, terwijl de afspraak was dat er gedurende de werken maximaal 175 gedetineerden in Dendermonde zouden worden ondergebracht. Het kader voorziet in 91 cipers en 6 contractuelen. Was is het huidige aantal? Zal men binnen afzienbare tijd tot volledige opvulling van het kader kunnen komen? Is er overleg gepland met de vakbonden? Zo ja, wat is de stand van zaken? Wat is de stand van zaken inzake de geplande beveiligingswerken, onder andere de fameuze sloten en deuren van de cellen?

Kunt u ook een update geven van het dossier van de nieuwe gevangenis, de gevangenis die op een andere locatie in Dendermonde komt?

14.02 Minister Laurette Onkelinx: Mevrouw de voorzitter, momenteel zitten er in de Belgische gevangenschappen 10.061 gedetineerden. Dit betekent dat alle Belgische gevangenschappen getroffen worden door de overbevolking. In Dendermonde zitten er 187 gedetineerden. Deze week worden 17 gedetineerden overgebracht naar andere gevangenschappen.

Naar aanleiding van de ontsnapping is met de vakbonden afgesproken om tijdens de aan de gang zijnde beveiligingswerken het aantal gedetineerden te reduceren tot 165 in het cellulair gedeelte.

Omdat het aantal gedetineerden in de Dendermondse gevangenis altijd op de voet is gevolgd door mijn administratie en de nodige overbrengingen zijn georganiseerd om gedetineerden te verwijderen naar andere gevangenschappen, is het aantal van 165 tot op heden gerespecteerd. Ten gevolge van de huidige overbevolking is het echter niet mogelijk om het aantal gedetineerden onder de 165 te krijgen, omdat de gevangenschappen die gewoonlijk gedetineerden opnemen uit de inrichtingen zoals Antwerpen, Gent en Dendermonde, momenteel ook vol zitten.

Wat het personeelskader betreft, kan ik u meedelen dat er momenteel een tekort is van 6,15 fulltime equivalenten op een kader van 100,5 fulltime equivalenten. Om het kader zo snel mogelijk op te vullen, waren er sinds gisteren lokale selectie-interviews gepland. Dat moet ons toelaten om via tijdelijke vervangingscontracten het personeelskader snel op te vullen. De laureaten van de selectieprocedure die beschikbaar zijn op de arbeidsmarkt – dus zonder opzegvergoeding –, zullen worden opgeroepen voor onmiddellijke diensttreding. Na de lokale selectie zal begin mei het kader verder worden ingevuld met de laureaten van het statutair examen en inkomende mutaties.

Wat is de actuele stand van de geplande beveiligingswerken? Alle deursloten werden in een eerste fase door werken vervangen. Alle houten deuren werden door metalen vervangen in vleugel A. Midden mei zal de hele operatie halfweg zijn, wat overeenkomt met de oorspronkelijke planning door werken, waarbij vanzelfsprekend rekening dient te worden gehouden met het optimaal voort blijven functioneren van de instelling.

De bekabeling voor het camerasysteem zal eind april voltooid zijn. De plaatsing van de camera's volgt tegen

midden mei 2007.

Het intern communicatiesysteem werd volledig gemoderniseerd. De bekabeling voor de perimeterbeveiliging volgt aansluitend op deze van het camerasysteem. De perimeterbeveiliging zal einde mei 2007 voltooid zijn.

De ruwbouwwerken voor het vernieuwen van de douches zijn gedaan. De afwerking werd aangevat.

Ten slotte zal ook de gemeenschappelijke wandelkoer van vleugel B vernieuwd worden. Deze werken starten onmiddellijk na het bouwverlof 2007 en werden aldus gepland vanwege de coördinatie met de talrijke andere werken die momenteel in uitvoering zijn.

Voor de bouw van een nieuwe gevangenis te Dendermonde dient het ruimtelijk uitvoeringsplan Dendermonde, met daarin het deel gevangenis, te worden goedgekeurd door de Vlaamse minister van Ruimtelijke Ordening. Deze procedure is lopende. De afronding ervan wordt in maart 2008 verwacht.

Vervolgens kunnen de betrokken gronden worden aangekocht waarna de aanvang van de bouwwerken voor eind 2008 is voorzien. Met dit tijdschema zal dus begin 2011 tot de ingebruikname van de nieuwe gevangenis kunnen worden overgegaan.

14.03 Dylan Casaer (sp.a-spirit): Mevrouw de voorzitter, mevrouw de minister, ik heb er niet veel aan toe te voegen, behalve dat ik er inderdaad van uitga dat de administratie zowel het aantal beschikbare personeelsleden als het aantal opgesloten gedetineerden verder blijft opvolgen en ervoor zorgt dat dit inderdaad in een leefbare context gebeurt.

L'incident est clos.

Het incident is gesloten.

15 Question de M. Denis Ducarme à la vice-première ministre et ministre de la Justice sur "la nomination de 24 aumôniers musulmans sur proposition de l'Exécutif des Musulmans de Belgique" (n° 15192)

15 Vraag van de heer Denis Ducarme aan de vice-eerste minister en minister van Justitie over "de benoeming van 24 'moslimaalmoezeniers' op voordracht van de Moslimexecutieve van België" (nr. 15192)

15.01 Denis Ducarme (MR): Madame la présidente, madame la ministre, en 2000, l'Exécutif des Musulmans de Belgique organise en collaboration avec le gouvernement fédéral, une formation de quatre mois destinée à former des aumôniers musulmans. Les conditions de candidature sont assez strictes: un diplôme A2 et cinq ans de résidence sur le territoire belge sont, entre autres, réclamés.

Les candidats s'acquittent d'un droit d'inscription de 25 euros. La formation s'organise en collaboration avec les directions de prison. Des cours de criminologie, de droit, de sciences humaines et religieuses et divers cursus seront dispensés.

Sur 50 personnes candidates, 18 auraient réussi l'examen. Cette formation aurait coûté près de 20.000 euros. Après le filtre opéré par la Sûreté de l'État, une quinzaine d'entre eux répondant à l'ensemble des exigences requises sont proclamés comme aumôniers le 4 novembre 2000.

Fin mars 2007, Brahim Bouhna, président de l'assemblée générale des musulmans de Belgique présente à la presse le nom de 24 aumôniers qui auraient été nommés par le ministère de la Justice et qui seront rétribués par l'État. Seul un lauréat sur cette quinzaine y figurait. Aucune explication n'est donnée à ces derniers. Les 24 aumôniers sont censés suivre une formation postérieure aux nominations.

Deux conditions à leur exercice sont ajoutées: la lettre de recommandation requise déjà en 2000 doit être une lettre émanant d'une mosquée et le cumul des deux fonctions est désormais interdit. Les règles semblent changer subitement.

Cependant, les lauréats déboutés nous informent que bon nombre d'aumôniers cumulent plusieurs fonctions et que les aumôniers qui auraient été proposés par l'EMB sont, en partie, des personnes ayant échoué à l'examen de professeur de religion pour raison linguistique.

Si tout cela est bien vrai, madame la ministre, on peut s'étonner de ce nouvel exemple de mauvaise gouvernance dans le chef de l'Exécutif des Musulmans de Belgique, lequel, après avoir encaissé les droits d'inscription, aura monopolisé le temps de dizaines de candidats et des services publics, qui collaboraient à cette formation, qui dura près de quatre mois. Cet Exécutif des Musulmans de Belgique semble insensible au principe de continuité de la gestion des affaires publiques. En effet, ce n'est pas parce qu'un exécutif change qu'il a le droit de faire table rase de l'ensemble des engagements que le précédent a pu prendre par rapport aux personnes et aux institutions.

Êtes-vous en mesure de me confirmer que les lauréats de l'examen de 2000 se sont vus exclure de la liste proposée par l'EMB pour les fonctions d'aumôniers de manière réglementaire?

15.02 Laurette Onkelinx, ministre: Monsieur Ducarme, pour ce qui me concerne, je considère l'ensemble des cultes et des philosophies non confessionnelles sur un plan d'égalité. En vertu de la séparation des pouvoirs entre l'État et ces cultes reconnus, je ne peux pas m'immiscer dans l'organisation interne de ces cultes, en ce compris dans le choix des personnes qui assument l'aumônerie dans les prisons.

L'Exécutif des Musulmans de Belgique, comme les autres cultes reconnus et la laïcité, m'ont proposé une liste de candidats à l'aumônerie et après une vérification de sécurité, j'ai désigné les personnes proposées, ayant fait l'objet d'une attestation de sécurité positive.

15.03 Denis Ducarme (MR): Madame la ministre, si je comprends bien, vous n'êtes pas en mesure de m'indiquer si ces aumôniers ont suivi cette formation. Or cette formation a été payée par le gouvernement fédéral à hauteur de 20.000 euros. Autant l'Exécutif des Musulmans de Belgique ne respecte pas un principe de continuité, autant vous ne souhaitez pas vous informer plus avant sur une possible spoliation de plusieurs personnes dans le cadre de cette formation et de cet accès aux fonctions d'aumônier.

Une fois de plus, je regrette que les responsabilités politiques dans ce dossier ne soient pas assumées et que l'Exécutif des Musulmans de Belgique risque de se trouver de nouveau confronté à un conflit judiciaire.

15.04 Laurette Onkelinx, ministre: Je suis toujours disponible pour financer des formations servant à faire connaître aux intéressés le principe de séparation de l'Église et de l'État.

15.05 Denis Ducarme (MR): Madame, neutralité ne veut pas dire laxisme.

15.06 Laurette Onkelinx, ministre: Je crois que vous ne comprenez absolument rien à ce problème-là, mais ce n'est pas grave.

*L'incident est clos.
Het incident is gesloten.*

La **présidente**: C'est le dernier incident que nous aurons à clôturer lors de cette législature.

15.07 Laurette Onkelinx, ministre: Madame la présidente, je vous remercie pour ces années durant lesquelles vous avez présidé la commission de la Justice.

*La réunion publique de commission est levée à 12.43 heures.
De openbare commissievergadering wordt gesloten om 12.43 uur.*